

GAZETA LWOWSKA

170 8175
252 8255
301 8308
361 8365
405 8409
518 8519
566 8567
608 8611
8650 8651
692 8695

593 615
951 980
120 1437
792 1801
095 2125
352 2377
530 2544
847 2863
056 3091
451 3453
728 3751
972 3980
258 4390
721 4791
999 5027
233 5234
302 5305
366 5369
451 5452
521 5529
573 5574
627 5628
679 5681
722 5724
783 5790
837 5838
893 5901
969 5970
025 6050
073 6074
137 6141
303 6214
301 6302

367 400
711 735
978 986
1292 1296
1710 1744
2304 2245
2408 2409
2792 2810
3055 3061
3309 3318
3738 3757
926 3941
274 4285
4564 4573
4917 4919
5323 5325
5617 5649
5833 5843
6064 6067
6264 6271
6455 6463
6618 6619
6733 6788
7051 7053
7114 7115
7.60 7161
7214 7219
7290 7291
7349 7350
7404 7405
7438 7443
7480 7484
7526 7527
7569 7570
7604 7607
7647 7648
7638 7690
7736 7733
7785 7791
7828 7836
7873 7877
7933 7937
7975 7978
8031 8032
8080 8085
8105 8113
8140 8142
8167 8168
8219 8222
8299 8300
8356 8360

1 267 288
4 702 704
1 753 754

dwa razy

rich.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł 90 ct. miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsii 75 ct., drugii 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płobna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Wysokość Najdostojniejszy Areyksiążę Władysława przebył dobrze podróż z Kis-Jenő do Budapesztu.
Kuracją Jego ces. i król. Wysokości w szpitalu Czerwonego Krzyża kieruje profesor Uniwersytetu dr. Janny.
Kuracja potrwa około trzech miesięcy, a podczas tego nie będą ogłaszane codziennie biuletyny lecz tylko podawane od czasu do czasu doniesienia o przebiegu leczenia.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów przetranszowała asystentów pocztowych: Franciszka Zajączka z Drohobycza do Białej i Bartłomieja Litwina z Drohobycza do Dąbrowej.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 września.

Rozwojowi mniejszych państw bałkańskich niezmiernie stoi na przeszkodzie ich gospodarstwo finansowe, polegające na lekceważeniu kardynalnych zasad oszczędności i zaciąganiu coraz to nowych długów, częstokroć na cele zupełnie nieproduktywne. W tej mierze przoduje Grecya, która w ciągu osmiu lat od roku 1881 do 1889 zaciągnęła nie mniej nie więcej tylko 500 milionów franków długu, na którego zabezpieczenie musiały być oddane w zastaw pewne dochody państwowe jak cła, podatki i inne. Ostatecznie

państwo to obaczyło się u krawędzi bankructwa. W grudniu, roku 1893 rząd Trikupisa przedłożył Izbie projekt ustawy, wedle którego będące w zastawie dochody miały wpływać napowrót do kas skarbowych a zagraniczni wierzyciele otrzymać tylko 30 procent należących się im odsetków. Ustawa została przyjęta i sankcjonowana przez króla. Wszystkie protesty i rekryminacye wierzycieli nie odniosły żadnego skutku, lecz także sama Grecya nie wiele odniosła korzyści z tego śmiałego kroku swoich finansistów, zamknął się bowiem dla niej odtąd zupełnie kapitał międzynarodowy i dzisiaj, jak donoszą z Aten, przemysłiwają tam nad wydobyciem nowych źródeł dochodu, byle pokryć najnieodowniejsze wydatki.
Nie lepiej dzieje się w Serbii, gdzie pozostają w zastawie: monopol tytoniowy, sprzedaż soli i inne ważniejsze dochody skarbowe. Królestwo to, które w chwili ogłoszenia niepodległości posiadało zaledwie siedm milionów długu, przyniesione jest obecnie takim ciężarem, że nie jest już w stanie oplatować procentów i było zmuszone zredukować ostatnimi czasy kupon swoich losów z 3 na 2 procent.
Lecz także księstwo bułgarskie, które przez pewien czas stawiano innym państwom bałkańskim jako wzór dobrego i przetoznego gospodarza, jest już na tej drodze, na której znajdują się Serbia i Grecya.
Finanse Bułgaryi poczęły się pogarszać od czasu, gdy nastąpiło z nią połączenie wschođniej Rumelii. W roku 1886 wynosiły dochody i rozchody okrągło 47 milionów fr., a już w siedm lat później niedobór wynosił przeszło 46 milionów fr., który pokryto częścią pożyczką w Banku wiedeńskim dla krajów koronnych, częścią przez ściąganie cła zaległych z lat poprzednich podatków. Ściąganie to odbywało się z niesłychaną surowością, a bezwzględna ta procedura dla krajów przyczyniła się do obudzenia wśród ludności uczucia nienawiści przeciw Stambułowowi. Dzisiaj wynosi dług Bułgaryi pokąźną sumę 106 milionów franków. Lecz zaciąga-

jąc długi Bułgaryę to poniekąd usprawiedliwia, że obce kapitały zużytkowała w znacznej części na produktywne potrzeby, jak: budowę kolei żelaznych i szos, regulacyę rzek, zakładanie szkół, na podnoszenie rolnictwa i tym podobne cele, służące rozwojowi kraju, a tego właśnie absolutnie nie można powiedzieć ani o Serbii ani o Grecyi.
Najlepiej stosunkowo urządziła swoje gospodarstwo finansowe Rumunia, która w ogóle od czasu, gdy zbliżyła się do trzech mocarstw związanych aliansem, stała się na półwyspie bałkańskim czynnikiem ładu i porządku zarówno politycznego, jak społecznego i ekonomicznego. I Rumunia także walczy z trudnościami finansowymi, lecz nie są one ani w przybliżeniu takimi jak n. p. w Serbii lub Grecyi, a jeżeli była zmuszona odwoływać się do kapitalistów zagranicznych, to działo się głównie z tytułu przeprowadzenia na wielkie rozmiary zabezpieczenia fortyfikacyami granic od strony Rossyi, nie mniej postawienia swojej stolicy w stanie obronnym. Państwo to zresztą czyni skrupulatnie zadość wszystkim swym zobowiązaniom finansowym i jest niezawodnie na najlepszej drodze należytego uporządkowania gospodarstwa skarbowego.

życia, żeśmy powinni z trudem i zaparciem siebie pracować nad ziszczaniem najdroższych nadziei, poczulimy się jednym zastępem i postanowiliśmy być zastępem karnym, narodem solidarnym. Nie wyparł się nikt swoich przekonani i owszem, każdy głosił je swobodnie na wspólnej radzie, ale tam gdzie chodziło o walkę z nieprzyjacielem, albo o wielką sprawę narodu lub kraju, szli wszyscy zaeni obywatele kraju razem, wiedząc, że odstępca od świętej sprawy jest ten, który opuszcza szeregi, że sprzymierzeńcem zewnętrzne nieprzyjaciela jest ten, który rozsiewa zarzewie bratobójczej waśni.
I nie brakuje błogich owoców naszej roztropnej solidarności. Pozyskaliśmy zaufanie Monarchy, który nie przestał nas otaczać Swoją sprawiedliwą opieką i którego Imię pozostanie drogiem wdzięcznemu narodowi. Ci nawet, którzy nas nazywali niegdys lekkomyślnym i swarliwym narodem, muszą nas poważać i liczyć się z nami. Rząd kraju naszego spoczywa dziś w naszym ręku, możemy głośno wyznawać miłość Ojczyzny i pracować swobodnie dla dobra kraju, w którym pozostało jeszcze tyle nie zwalczonych nędzy i ciemnoty.
Wodzem w pracy wspólnej jest przez kraj wybrany Sejm. Nie posiada on niestety tej władzy prawodawczej, która mu się słuszenie należy, jeśli ma tworzyć ustawy zgodne z potrzebami kraju i zupełnie odrębnych stosunkach, wyrobionych przez długi tok dziejów; odebrano mu, wbrew obowiązującej konstytucyi prawo wysłania delegacyi do Rady państwa, on jednak jest wyrazem woli kraju; delegacya w Radzie państwa nie przestała uznawać zwierzchnictwa Sejmu i ma siebie zawsze za poselstwo przez Sejm wysłane, a kraj oczekuje od Sejmu wskazówki co do tego, jak się prawi obywatele winni zachowywać w ważnych sprawach politycznych, cały naród, cały kraj obchodzących.
„Sejmy nasze pracowały wytrwale nad podźwignieniem oświaty i dobrobytu zgnękanego naszego kraju, otaczały ubogi a tak długo zaniedbany nasz lud pieczołowitą o-

Wybory do Sejmu.

Centralny Komitet wyborczy dla wschođniej części kraju wydał do wyborców odezwę, w której po wstępie, odnoszącym się do dawniejszej przeszłości naszego kraju, czytamy między innymi:
„Nadano Austrii konstytucyę przed trzydziestoma i czterma laty i odtąd my jedni, z pośrodku braci naszej, możemy pracować swobodnie i upominać się o nasze dobro. Wiedząc, żeśmy zewsząd otoczeni przez nieprzyjaciół, że mamy się ubijać o warunki

Wodzem w pracy wspólnej jest przez kraj wybrany Sejm. Nie posiada on niestety tej władzy prawodawczej, która mu się słuszenie należy, jeśli ma tworzyć ustawy zgodne z potrzebami kraju i zupełnie odrębnych stosunkach, wyrobionych przez długi tok dziejów; odebrano mu, wbrew obowiązującej konstytucyi prawo wysłania delegacyi do Rady państwa, on jednak jest wyrazem woli kraju; delegacya w Radzie państwa nie przestała uznawać zwierzchnictwa Sejmu i ma siebie zawsze za poselstwo przez Sejm wysłane, a kraj oczekuje od Sejmu wskazówki co do tego, jak się prawi obywatele winni zachowywać w ważnych sprawach politycznych, cały naród, cały kraj obchodzących.
„Sejmy nasze pracowały wytrwale nad podźwignieniem oświaty i dobrobytu zgnękanego naszego kraju, otaczały ubogi a tak długo zaniedbany nasz lud pieczołowitą o-

FR. RAWITA. MARZENIA.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

XV.

(Ciąg dalszy).

Przypomniał sobie, że stryj i Kasiuchna czekają na niego. Zapiął pospiesznie surdut i nadół zeszedł.
— Spałeś dobrze — co? — zapytał stryj.
— Doskonale! — Maciek dopiero mię obudził.
— Ale położyłeś się spać bardzo późno — prawda? — odezwała się Kasiuchna.
— Andrzej oczy w nią utkwiał, zdziwiony tem co słyszał.
— Skądże wiesz o tem?
— Stróż nocny mówił mi, że widział u ciebie światło już dobrze po północy....
— Czytałem długo.... Nie mogę się odzwyczać od tego nałogu.
Po chwile milczenia, Andrzej odezwał się zwróciwszy się do stryja.
— Bardzo mi tu dobrze, bardzo — rzekł z naciskiem — ale wracać muszę. Dziś właśnie pragnąłbym wyjechać tak, ażeby na południowy pociąg do Pilawy trafić.
— Widzę przedewszystkiem, że ci tu nie bardzo dobrze skoro chcesz odjechać....
— Andrzej z krzesła się porwał, do stryja się rzucił i w ramię go wycelał.
— Ależ stryju drogi! Tak mi tu dobrze, tak spokojnie, Kasiuchna jest dla mnie taka dobra jak siostra.

Znać było wzruszenie w słowach jego i w twarzy. Wyciągnął ku Kasiuchnie rękę, podaną sobie do ust przyłożył i mocno pocałował.
— Obiecałem, że wrócę nazajutrz.... a siedzę już trzeci dzień.... Obiecałem napisać — nie napisałem.
— No, w każdym razie — rzekł stryj spokojnie — dzień dzisiejszy nam poświęcisz.... Napiszesz do narzeczonej, że cię stryj zatrzymał.... miał prawo zatrzymać.... czekał na twój przyjazd ówierę wieku....
— Andrzejowi ni stąd ni z owąd ży błysnęły w oczach. Przygarnął się do stryja, który ramiona otworzył, ujął go i przycisnąwszy, długo w milczącym uścisku trzymał.
Scena ta wzruszyła wszystkich. Kasiuchna zbladła i, ażeby wzruszenie swoje pokryć, do okna odeszła.
— Dobrze robisz, że zostaniesz.... Kasiuchna już dla ciebie obmyśliła rozrywkę na całe dzisiejsze przedpołudnie.
— Mój ojczulku — odezwała się dziewczyna — w obec chęci Andrzeja odjechać, nie śmiałabym proponować....
— Zostaje przecie — wtrącił stryj.
— Kasiuchna stała milcząca, ale widać było, że doznała przykrości, którą stłumić usiłuje. Andrzej zwrócił się do niej:
— Jestem dzisiaj pod rozkazami twoimi.
— Boję się, że to przykróść cię sprawi — rzekła w oczy mu patrząc.
— Przykróść?
— Zapytał, zamilkł i w błękitne oczy dziewczyny wpatrzył się.
— Więc?... Jestem przygotowany na przykróść.
— Stryj wyręczył w odpowiedzi Kasiuchnę.
— Dzisiaj miała zamiar odwiedzić chorego w poblisku Jakowice.... Cheiała, żebyś jej towarzyszył....

— Ale konno — wtrąciła Kasiuchna. Drogi są tak popsute, że można i osie połamać i konie potopić....
— Doskonale! Będzie to wyprawa po amerykańsku!
— A ty konno jeździć umiesz? — zagadnął stryj — po łacinie, pewnie? Tak, jak jeden z artystów posadził Kościuszkę? Nawiasem powiedziawszy, gdyby kiedy Kościuszko tak na koniu siedział, pierwszy lepszy podoficer w twarz-by mu się rozszalał.... Ale to do rzeczy nie należy.
— Uczyłem się jeździć.... potrafię stryju.
— Kasiuchna wyprosiła dla ciebie mego gniadosza, który jest spokojny i pewny.... Postanowienie zapadło i stryj kazał natychmiast konie siodłać.
Kiedy konie przyprowadzono, Kasiuchna kazała przytroczyć do siodła torbę swoję podróżną z wiktalami i apteczką podręczną, bez której nigdy nie ruszała się z domu.
Wyjechali za folwark, na drogę zjechali i wolnym krokiem podążali obok siebie naprzód. Śniegu już prawie nie było, tylko w rowach gdzie niegdzie leżał jeszcze, a gęste błoto uniemożliwiała szybką jazdę.
— Za powoli jedziemy — odezwał się Andrzej.
— Nie możemy prędzej.... Konie chociaż są kule, łatwo jednak mógłby się który poslizgnąć — a to niemiła rzecz skąpać się w błocie. Zresztą, ja zawsze powoli jadę.
— Dokądże jedziemy?
— Dokąd? Do moich chorych. Ja winna im jestem wizytę lekarską, a ty przepaszcerujesz się.
— Ciekawy jestem dokąd mnie zaprowadzisz?
— Do ludzi biednych, bardzo biednych.
Dźwięk jej głosu był jakiś rzewny, sympatyczny, miękki.

— Nie czujesz wstrętu do chłopskiej chaty?
— Na miłość Boga, cóż znowu!
— Tam tak brudno, tak ubogo....
— Chcesz mię zniechęcić do towarzyszenia tobie.
— Obróciła się i spojrzała mu w oczy. Nie rychło jednak na odpowiedź zdobyła się.
— O, nie! — rzekła.
— Więc prowadź mnie — zawołał Andrzej na pół żartobliwie; gdzie zechcesz — wszędzie pójdę za tobą.
Znowu spojrzenia ich spotkały się.
— Wszędzie? To za wielkie słowo.... Albo ty jesteś lekkomyślny, jeżeli idziesz łatwo, gdzie cię prowadzą, albo....
W tem Kasiuchna spostrzegła, że w poprzek drogi, przez błoto brnie ku nim jakieś chłopisko, czapkę w rękę trzymając, który schyliwszy się nagle ku ziemi prawie, odezwał się przybitym głosem:
— Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.
— Na wieki wieków.
Spojrzała na niego i poznała.
— Ledwiem was poznała! — zawołała. Dokądże was Pan Bóg prowadzi.
Był to gospodarz ze Starej wsi.
— Dokąd? Jużej do paniarki.
Demyslała się, że ktoś chory.
— No, i cóż tam?
— Maryś nam się rozniemogła strasznie. — I cóż jej?
— A nie.... Ino głowa taka gorąca jak-by się jej we łbie paliło.
Kasiuchna pomyślała chwilę.
— Wracajcież do domu gospodarzu, a ja tam wnet będę.
(Ciąg dalszy nastąpi).

pieką, nie szczędząc w tej mierze ofiar. Jeśli wszystkie nie dokonały, jeśli nie wszystkie nasze ustawy są tem, czem być powinny, jeśli kraj pozostaje jednym z najuboższych, jeżeli nędza dokuca rolnikom i zmusza wielu co roku do emigracji w kraje zamorskie: leży wina po części w okolicznościach od żadnego niezawisłych prawodawstwa, po części w skrupowaniu woli Sejmowej przez zbyt szupły wymiar jego prawodawczej władzy i przez ubóstwo kraju, nie mogącego się zdobyć na wielkie koszty i wkłady, po części wreszcie w tem, że trzeba czasu i doświadczenia, aby znaleźć najpewniejszą drogę, wiodącą do pomnożenia krajowej pomyślności i zanim się na tej drodze dojdzie do upragnionego celu. Zadaniem przyszłego Sejmu będzie pracować z podwójną usilnością nad poprawą wszystkich stosunków naszych, a zadaniem to trudne, domagające się u posłów nie tylko zacności, ale także rozumu, nauki i rozwagi.

„Macie obywateli przystąpić do wyboru Sejmu, od którego tyle zależy, a zatem do najważniejszej obywatelskiej czynności. Przystępując do tego dzieła w skupieniu ducha, świadomi doniosłości obowiązku, który spełniacie. Wybieracie tylko takich mężów, do których macie zaufanie i którzy będą w Sejmie waszych bronili przekonani. Ale pamiętajcie, abyście wybierali posłów, którzyby łączyli ze sobą dla religii, gorącą miłością dla Ojczyzny i ze zrozumieniem potrzeb państwa postanowienie, że będą bronili powagi Sejmu w całej pełni, że się będą upominali o niezbędne rozszerzenie jego władzy ustawodawczej, że będą przestrzegali solidarności narodowej, jedynej naszej obrony w obec nacisku postronnych a wrogów żywiołów i że się nie dadzą porwać do zgubnej waśni wewnętrznej a będą pracowali niezmiernie nad podniesieniem narodowej świadomości, oświaty i dobrobytu mieszkańców naszego kraju.

„Ufamy wam, przekonani, że przystępując do wyborów, zachowacie się tak, jak na poważnych a zacnych obywateli przystało, że nie dacie przystępu apostołom narodowej albo społecznej nienawiści, narażającej na zatreść wszystko to, co przez trzydzieści lat zdobyto, że nie zapomnicie, iż lepsza przyszłość da się tylko osiągnąć wspólną pracą Polaków i Rusinów, chaty i dworu, wsi i miasta.

„Rodacy! Zamieszkujemy ziemię dotąd ubogą, ale droższą nam nadewszystko i nie damy jej sobie wydrzeć, nie wyrzekniemy się spuścizny i pamięci przodków, którzy tę świętą ziemię tyle razy krwią swoją zlewali, walcząc za wiarę i Ojczyznę, nie wyrzekniemy się nadziei, iż praca ciągła pokoleń zbędzie dla nas to stanowisko, które nam się pośród narodów, zgodnie z prawami Bożemi, należy. Ręka w rękę pójdziemy dziś do wyborów, ręka w rękę będziemy zawsze kroczyć po mozolnej drodze wiodącej do lepszej, do wspólnej, do wielkiej przyszłości. Nie nas z tej drogi nie zwiedzie, nikt naszego nie rozbije braterstwa. Ubodzy i poniżeni dochożdzą zgodą do bogactwa i potęgi, najmniejsi stoczą się przez niezgodę w przepaść nędzy i niewoli. Bóg zgodnym, Bóg Kochającym wspólną Matkę, nie tracącym nadziei, wytrwałym, gotowym do ofiar błogosławić

będzie; Bóg im zgotuje lepszą przyszłość, a spełni ich gorące nadzieje.

Centralny komitet przedwyborczy:
Wojciech Dzieduszycki, przewodniczący.
Z. Dembowski, dr. T. Skalkowski, zastępcy przewodniczącego, dr. Wł. Kozłowski, Alb. Rayski, sekretarze. Witold Czartoryski, Franciszek Doliński, Stanisław Gniewosz, dr. Bernard Goldman, Samuel Horowitz, dr. Wład. Jahl, Fr. Jędrzejowicz, Teofil Merunowicz, dr. Ostaszewski-Barański, Tadeusz Romanowicz, Jan Szeptycki, Stanisław Standnicki, Mikołaj Torosiewicz, dr. Aleksander Vogel, Eustachy Zagórski.“

Walne zgromadzenie wyborców miasta Lwowa w celu wysłuchania sprawozdania dotychczasowych posłów odbędzie się w sali ratuszowej w poniedziałek dnia 9 września b. r. o godzinie 6 wieczorem. Wstęp na salę mają tylko wyborcy.

J. Zacharjewicz St. Ciuchciński
przewodniczący zast. przewod.
W. Gubrynowicz sekretarz.

W *Dzienniku Polskim* czytamy: „Dr. Franciszek Smolka, który tak długo i tak zaszczytnie reprezentował naszą stolicę w ciałach parlamentarnych, nie zamysłał bynajmniej — jak to twierdzili niektórzy — wycofać się z życia publicznego. Wczoraj właśnie była reprezentacja poważnego grona obywatelskiego u dr. Smolki, ażeby usłyszeć od niego stanowczą decyzję i dr. Smolka oświadczył wyraźnie, że bynajmniej nie ma zamiaru usuwać się od spełniania obowiązków obywatelskich i z całą gotowością przyjmuje mandat, który tak długo piastował. W obec tego na dziś stoją wszystkie dotychczasowe kandydatury, a mianowicie: pp. dr. Goldmana, Michalskiego, Romanowicza i dr. Smolki.“

Rozlepiono dziś na rogach ulic miasta odezwy zawiadamiające, że lwowskie Towarzystwo właścicieli realności przybrawszy do swego grona także innych obywateli lwowskich, zawiązało komitet przedwyborczy, który przybrał nazwę „Komitetu wyborców niezawisłych“ i zwołuje „dla wyboru 300 członków komitetu obszerniejszego i zgłaszania kandydatów na posłów“, zgromadzenie wyborców miasta Lwowa na dzisiaj, dnia 6 września b. r. o godzinie 7 wieczór w sali ratuszowej. Następne zgromadzenia — jak komitet zapowiada — odbędą się także w ratuszu, w piątek 13 b. m. i we czwartek 19 b. m.

Komitet centralny zatwierdził na powiat cieszanowski kandydaturę Juliana kniazia Puzyna, na powiat bobrecki p. Witolda Niezabadowskiego.

Z Drohobyca donoszą: Kandydaci ubiegający się o mandat poselski z miasta Drohobyca, mają w myśl uchwały komitetu wyborczego, zgłosić swe kandydatury najpóźniej do dnia 10 września na ręce burmistrza miasta p. Ochrymowicza. W poniedziałek dnia 28 z. m. odbyło się w Drohobyczu w sali gimnastycznej zgromadzenie wyborców z mniejszych posiadłości drohobyckiego powiatu, na którym dotychczasowy poseł p.

Ksenofont Ochrymowicz zdał sprawę ze swych czynności. Sala była przepelniona. Wyborcy udzieliли wotum zaufania p. Ochrymowiczowi i jednogłośnie uchwalili kandydaturę jego na posła z gmin wiejskich.

W Borszczowie składał w dniu 28 z. m. hr. M. Borkowski sprawozdanie ze swych czynności poselskich w Sejmie i w Radzie państwa.

W Bochni dnia 4 września odbyło się drugie posiedzenie ścisłego komitetu wyborczego. Z 17 członków przybyło 12. Zgromadzonym przewodniczył z początku przez komitetu p. Włodek a następnie zastępca jego ks. kanonik Lipiński z Bochni. Obecny na zgromadzeniu Tytus Meysner z Wieruszyc, który na zgromadzeniu włościan warunkowo postawił swą kandydaturę na wycofał się, gdyby wszyscy włościanie szli za nim, oświadczył, że nie kandyduje. Kandydatury zrzekł się także p. Orzechowski. Pozostało zatem dwóch tylko kandydatów, a to: dr. Franciszek Hoszard, dotychczasowy poseł i Józef Matusik z Niepołomic. Pełny komitet zbierze się dnia 10 września o godzinie 10 rano w Bochni. W tym też dniu winni przed pełnym komitetem stanąć kandydaci i złożyć swe wyznaczenie wiary politycznej.

W Sanoku odbyło się w d. 4 b. m. zebranie obszerniejszego komitetu przedwyborczego dla mniejszych posiadłości, na którym uchwalono zgodnie postawić i popierać kandydaturę p. Jana Duklana Słoneckiego z Jurawicy, dotychczasowego posła.

Główny ruski komitet wyborczy odbył d. 2 b. m. posiedzenie, na którym przyjęto do wiadomości sprawozdanie komitetów powiatowych i mężów zaufania; następnego posiedzenie odbędzie się d. 7.

Echa mowy cesarza Wilhelma.

Cała prasa niemiecka komentuje żywo wygłoszoną na bankiecie w dniu uroczystości sędzińskiej mowę cesarza Wilhelma, której ostrze było zwrócone przeciw socjalnym demokratom, a komentuje ją i omawia wedle tego jakie zajmuje stanowisko.

Pisma oficjalne i kartelowe witając z radością słowa cesarskie, jako zapowiedź nowych zarządzeń przeciw socjalistom, domagają się ustaw, które, ich zdaniem, posłużą za rękojmię pokonania socjalnej demokracji i wzywają mężów stanu do wydania nowych, antysocjalistycznych przepisów.

Na czele dzienników wzywających do podjęcia stanowczej walki przeciw żywiołom rewolucji, kroczą *Kreutz Ztg.*, *Nordd. All. Ztg.*, *Post* i bismarckowskie *Hamb. Nachr.* Wedle *Kreutz Ztg.* rząd powinien rozwiązać parlament, gdyby ten odmówił broni dla zwalczania socjalnej demokracji, a gdyby i to nie wystarczyło, odwołać się do wierności i dzielności armii i przy jej pomocy stłumić anarchię. *Nordd. All. Ztg.* wyraża nadzieję, że ostatnia mowa cesarska wywrze na mieszczańskie partie porządku wpływ trwały, niż mowa, wygłoszona w Królewc. *Post* zaleca, wobec braku patriotyzmu w partii socjalno-demokratycznej, zawarcie ścisłego związku między zachowawczymi czynnikami

z prawicy i lewicy, a więc odnowienie kartelu.

Hamb. Nachr. witają w gorących słowach oświadczenia cesarza przeciw socjalnej demokracji. Wszystkie koła narodowe — pisze wspomniany dziennik — odczuły je, jak oswobodzenie od gniołającej zmyry. Wszyscy powinni przejrzeć, że odrzucenie ustawy przeciw socjalistom i próba pojednania się z socjalną demokracją była wielkim błędem. Ruch socjalno-demokratyczny nie jest kwestją prawną, ale kwestją siły i wojny, rozwiązać ją zaś można jedynie środkami, opartymi na potęgę państwową.

Prasa liberalna i postępową oddaje bezwzględne pochwały tylko temu ustępowi mowy, w którym cesarz zwraca się do gwardii, podnosi zasługi króla saskiego i oddaje sprawiedliwość zwyciężonym. Natomiast ustęp skierowany przeciw socjalistom wydaje się jej zbyt skorstkim. Pomimo że *Ber. Tagblatt* widzi się zniewoloną przyznać, że pojmuje usposobienie cesarza, które spowodowało go do wypowiedzenia tych słów ostrych. Socjaliści bowiem właśnie w ostatnich dniach lżyli zmarłego cesarza w sposób niesłychany. Prywatnemu człowiekowi nikt nie poczytałoby za złe, gdyby bronił popiołów swego dziada przeciwko tego rodzaju zaczepkom, tem większy obowiązek ma cesarz wystąpić przeciwko zniewagom w obec całego narodu. Z drugiej atoli strony ostrzega ten organ, aby pewne koła nie wyzyskiwały słów cesarskich w intencji zrealizowania swych egoistycznych odrębnych dążeń. Oznaczałoby to bankrutstwo państwa, gdyby chciano znowu uciekać się do ustaw wyjątkowych. Socjalna demokracja przyzwyczała się już do wyrażania swych żądań w parlamencie w sposób spokojny i stronnictwo to znajduje się na najlepszej drodze do przeobrażenia się w zreformowane stronnictwo radykalne. Frazesy o socjalnej rewolucji są tylko prostą dekoracją, która ma zjednywać stronnictwu zwolenników. W gruncie rzeczy nie myśli żaden socjalista o gwałtownym przewrocie. A jeśli socjaliści myśleli o czemś podobnym, to nie poprawią ich z pewnością środki gwałtowne, lecz owszem podrażniłyby ich tylko.

„Oby rządy cesarza Wilhelma — kończy berliński organ — były nie tylko rządami pokoju w obec zagranicy, lecz zarazem strażnicą pokoju na wewnątrz!“
Organ socjalnej demokracji potwierdza, że przydyum policyi berlińskiej istotnie zabroniło wszystkich zebrań socjalistycznych i poniedziałek na których miano rozprawić o uroczystości Sedanu. Na jednym z tych zebrań deputowany Auer miał mówić na temat: „dla czego demokracja socjalna nie uczestniczy w obchodzie Sedanu.“ Mężowie zaufania stronnictwa socjalno-demokratycznego, wskutek zakazu zebrań, wysłali do przedstawiciela swego w Paryżu następujący telegram: „W dniu 25-letniej rocznicy bitwy pod Sedanem, przesyłamy towarzyszom francuskim pozdrowienie i uścisk dłoni, jako protest przeciw wojnie i szowinizmowi. Niech żyje solidarność narodów!“

Mowie cesarza Wilhelma poświęca dłuższe uwagi także większa część dzienników petersburskich, podnosząc, jako jej główne ustępy, słowa uznania dla męstwa armii francuskiej i wyrazy potępienia dla stanowiska Izby państwa i Izby reprezentacji. Wskazują to postępowo, wyznaczą, przecekać ręką ces kolei Południowej, Izba za mało, więc się z bu, że przed mentu, generała na Madagaskar, wytworzyło sposobienie a dy niezadowolony, ważący w spotek niepowskiej.

Francuski minister spraw zagranicznych, wygłoszony w parlamencie, pomieszcza czenie: „Jest ski generał r tykułu wydr rającego znie oficerów i na r., rok temu Francyi sądow mation) na k tego z panem pus oficerski nieważ nie jest względem zw

11)

CAMPANULA.

(Z angielskiego).

(Ciąg dalszy).

XII.

Nowe wzruszenie czekało nas, gdyśmy wrócili do domu. Na progu ujrzelismy obcego pana, o którym nam dzieci mówiły. Pozostał był, pilnując Joanny, ale widząc, że nikt nie nadchodzi, pospieszył sam, aby zawezwać pomocy, inną drogą niż ta którąśmy nadeszli. Nie moge wyrazić wrażenia, jakie na mnie uczynił widok tej słusznej, wysmukłej postaci, którąm wszędzie poznała, z puszką z zielonej blachy, przewieszoną przez ramię na długim rzemieniu. Spojrzałam na Natę, która zdawała się przerażona... Hrabia! to był on rzeczywiście! Nagle — niech mi dobra Joanna wybacz — zapomniałam na chwilę o biednej rannej, myśląc tylko o szczęściu, które jakby zrzadzeniem Opatrzności zbliżało się do mojej małej przyjaciółki...

— Wszystko będzie dobrze! — powtarzałam w myśli tak jak Peter. — Ale czy to rzeczywiście szczęście? Czy na prawdę wszystko dobrze będzie? Co robił tutaj pan de Pavis? Czy gonił za Natą, aby ją zgubić, pomimo wszelkich środków przeczności, za późno przedsiębranych przez jej rodzinę, — albo czy Opatrzność rzeczywiście kierowała jego krokami?

— Chwała Bogu, jesteście już! — zawołał, nie okazując żadnego zdziwienia, gdy nas zobaczył. — Nigdybym nie potrafił sam

jej tu przynieść, więc szukałem pomocy gdziekolwiekby. Co za dziwne spotkanie! gdybym się był nie znalazł przypadkiem w tych stronach, co by się z nią było stało? No, nie płacz, Natę... Ona musi być zdrowa; nie pozwolę, żebyś się znowu martwiła.

Zdawało mi się, że głos jego drżał. Głębokie wzruszenie całkiem go przeistoczyło.

Położyliśmy na łóżku zranioną, ciągle nieprzytomną Joannę. Jedną jej ręką ciężko opadała na przescieradło, bezwładna, podczas gdy Peter, z zadziwiającą troskliwością i zrzecznością podsuwał jej poduszki pod głowę. Tylko jego siłę herkulicznej zawziętości wypadało, że nosze z Joanną w bardzo szybkim stosunkowo czasie znalazły się w oberyżu. Nata zdawała się zajęta wyłącznie tylko Joanną. Przypatrywałam się jednak hrabiemu przez ten cały czas uważnie i ze wzroku jego, pełnego współczucia, jaki ciągle na niej spoczywał, wyciągałam najpomyślniejsze na przyszłość wnioski. We wzroku tym, czytałam wyrzuty sumienia. Bo też ona rzeczywiście tak była zmieniona, błada, wyszczuplana i smutna!

Zdaje mi się, że Saverio de Pavis zaczął rozumieć, że trzyma w swoich dłoniach, poruszając je niebacznie, najczulsze struny serca tego dziecka, i że może nadużył przewagi swojej i wpływu.

Doktor przybył prawie jednocześnie z nami: słusznego wzrostu starsuszek, z grubą łaską i fajką srebrną w ręku, które mi zostały powierzono, podczas gdy doktor zabrał się do sumiennego badania chorej.

Poczełwi wieśniacy pozostali na podwórzu oberyżu, poklekali na ziemi, modląc się się za tę, o której sądzili, że jest konającą.

— Zostawcie mnie samego — rzekł do

ktor do tych — którzy pchali się do pokoju. Sądzę, że moge zaręczyć, że niebezpieczeństwa nie ma.

— To właśnie, co ja mówiłem! — zawołał Peter — bijąc się z radością po kolanach. Ale! — dodał — co to ona trzyma w ręku? trzeba zobaczyć!

Rzeczywiście, jedna z rąk Joanny zacisniętą była konwulsyjnie, trzymając garść trawy.

— To tylko kwiatek — rzekła pani Hofer — rozchylając ostrożnie zacisnięte palce chorej; mały kwiatek liliowy.

— Campanula z Moretti, zauważył doktor; musiała ją chwycić, padając. Ta roślinka rośnie tylko na najwyższych szczytach skał.

Nastąpiło długie milczenie, przerwane nagłe wybuchem płaczu Naty.

— Moja najdroższa! biedna moja najdroższa!... ten kwiatek liliowy... Och! si gnora... czy pamiętasz?...

Czy pamiętałam! Gwałtowna scena, której powodem była owa roślinka i niedorzeczności, które nagadałam o magicznych napojach, moje własne głupie teorie wypowiedziane pewnej nocy na tarasie, podczas gdy biedna, poczciwa, ale nieoświecona dziewczyna miała już przewróconą głowę równie wiarą w zabobony, jak rozpaczą nad swoją panienką!... Mimowoli rumieniec wstydu wybiegł mi na policzki... Hrabia także zdawał się pomieszany; słyszałam jak szeptał przez zęby:

— Niech dyabli wezmą ten przeklęty kwiatek!

Potem wyszedł z pokoju, ale za chwilę wrócił i ujął w pól Natę, ciągle klejącą, z twarzą ukrytą w fałdy przescieradła, którem okryto Joannę. Podniósł ją łagodnie, z wiel-

ką czułością. Ona patrzyła na niego przez łzy, z wyrazem na pół niespokojnym, na pół serdecznym.

Biedna Joanna potłuczona była okropnie, ale jedna tylko głębsza rana znajdowała się na głowie, nie bardzo wszakże niebezpieczna, dzięki kapeluszu, który zlągoził uderzenie. Doktor posłał Petra do swego mieszkania po bandaże i lekarstwa.

Krew wróciła z wolna na policzki Joanny, zroszone łzami Naty, łzami słodszy niż dawniejsze, prawie łzami szczęścia, pomimo niepewności, która jeszcze z jej duszy nie zupełnie znikła. Wielkie błękitne oczy Joanny otworzyły się zdziwione.

— Nata! tutaj?... szepnęła z wysiłkiem, chcąc się odnieść i opadła znowu w jęk.

— Przytomność wraca — rzekł doktor — będzie uratowana!

Ale Joanna niepokoiła się czegoś ciągle. — Kwiatek! — szeptała niewyraźnie — kwiatek... gdzie on jest?...

— Uspokój się, kwiatek jest tutaj; wszystko będzie dobrze, Pan Bóg zlitował się nad nami — mówiła Nata — całując ją. Podziękujmy Bogu, że ciebie ocalił z tak wielkiego niebezpieczeństwa.

W godzinę potem chora spała snem spokojnym po utrudzającym opatunku rany na głowie. Frau Hofer oznajmiła mi, że podano do stołu.

— Stanowczo dzień dzisiejszy składa się z samych nadzwyczajnych wypadków — rzekła mi cierpkim tonem. Dziś rano Joanna zginęła, a teraz nie mogę się dowołać Fortunaty; sama nie wiem, co o tem myśleć.

(Dokończenie nastąpi).

KRONIKA

Lwów, 6 września.

ską, zajętego przez partję socjalno-demokratyczną.

Journal de St. Petersburg zaznaczając powyższe dwa ustępy, oświadcza, że słowa cesarza przyjęte będą z wielkiem zadowoleniem nie tylko w samych Niemczech. *New. Wrem.*, omawiając ustęp o Francji, zauważa: „Cesarz Wilhelm pozostał wierny przyjątemu już w roku poprzednim systemowi, który polega na tem, aby wstrzymać się od wszystkiego, coby mogło naruszyć narodową miłość własną Francuzów.“ Odnosnie do ustępu o socjalnej demokracji, wyraża dziennik zdanie, że interwencja armii nie prędko zapewne będzie potrzebna i życzy cesarzowi, aby znalazł drogę wyjścia bez tego rodzaju interwencji. *Petersbourg Ztg.* oświadcza, że w groźbie słów cesarskich tkwi zdrowe ziarno, a ze strony tych, do których są zwrócone, byłoby rzeczą nieroztropną, słowa te przyjmować z lekceważeniem. *Nowosti* wywodzą z mowy cesarza, że obecnie jest rzeczą niewątpliwą, iż Niemcy zatrzymają nadal nieprzerwanie wszystko, co zdobyli w wojnie z r. 1870/71.

Z Francji.

W szeregu wspomnień ogłoszonych z powodu dwudziestopięcioletniej rocznicy wojny francusko-niemieckiej z roku 1870/71, wybitne miejsce zajmuje ogłoszone w *Revue des deux Mondes* wspomnienie, pióra Melchiora wicehrabiego de Vogüé, jednego z najświetniejszych i najbardziej wykształconych pisarzy dzisiejszej Francji. Wicehrabia de Vogüé, gdy wojna wybuchła, liczył nie wiele więcej nad lat dwadzieścia, a zaraz po pierwszych wielkich kłękach wstąpił w szeregi obrońców ojczyzny. Autor przyznaje, że z przycięcia jego podczas nieskończonych marszów lub na polach walk, nie utkwilo mu w pamięci ani jedno dramatyczne wrażenie; natomiast bardzo żywo skreślone są wspomnienia jego o fizynomii Paryża z początkiem wojny, a następnie smutny ów okres, gdy armie nieprzyjacielskie zbijały się do stolicy. Pierwszy okres nazywa okresem wesołości — drugi przeszerzenia. Autor barwnie kreśli podniosłe usposobienie, jakie panowało w Paryżu, gdy Francja rzucała się w wir wojny. W krótkim czasie fizjonomia Paryża zmieniała się i miejsce wesołości zajął groźna postać tłumów ulicy. Vogüé krytykuje ostro tych, którzy odmówili rządowi cesarza Napoleona III środków do należytego zaopatrzenia i zorganizowania armii.

Wybierając się do Paryża lord major Londynu, oświadczył redaktorowi dziennika *Le Journal*, że rada City poleciłaby zaprosić prezydenta Faure'a, ażeby odwiedził Londyn. Lord-major ma przybyć dzisiaj do Paryża i w sobotę zostanie przyjęty w pałacu Elizejskim.

Gabinet francuski postanowił zwołać obie Izby parlamentu dopiero na dzień 22 października. Paryskie dzienniki żywo omawiają to postanowienie i wyrażają zdanie, że rząd, wyznaczając tak późny termin, chce przeczekać rozdrażnienie, jakie wywołał proces kolei Południowej. Skutkiem tego jednak Izba za mało będzie miała czasu, aby załatwić się z budżetem. Rząd ma także nadzieję, że przed dniem rozpoczęcia sesji parlamentu, generałowi Duchesne uda się zająć na Madagaskarze miasto Antananarivo, coby wytworzyło przychylnie w Izbie dla rządu usposobienie a przynajmniej usunęłyby powody niezadowolenia, dającego się obecnie zauważyć w społeczeństwie francuskim w skutek niepowodzenia ekspedycji madagaskarskiej.

Francuski minister wojny, generał Zurlinden, przyjął onegdaj przybyłego w specjalnej misji, generała rosyjskiego Dragomirowa, jakoteż znajdujących się w orszaku jego oficerów. Generał Dragomirow i towarzyszący mu oficerowie obecni będą, jako rosyjscy delegaci, na manewrach we wschodnich departamentach.

Minister spraw zagranicznych Hanotaux otworzył międzynarodową konferencję w sprawie miary metrycznej.

Sprawa głośnego listu generała Munier, o postępowaniu oficerów pruskich w r. 1870/71 ogłoszonego w *Figarze*, przybrała dla autora obrót niemiły. Berliński *Militär Wochenblatt* pomieszcza mianowicie następujące oświadczenie: „Jest rzeczą stwierdzoną, że francuski generał rezerwy G. J. Munier, autor artykułu wydrukowanego w *Figarze*, a zawierającego zniewagę na jednego z niemieckich oficerów i naczelne dowództwo armii z 1870 r., rok temu mniej więcej skazany został we Francji sądownie za oszczerstwo obrazę (*diffamation*) na karę pieniężną 1000 fr. Wobec tego z panem G. J. Munier niemiecki korpus oficerski nie potrzebuje się liczyć, ponieważ nie jest godny, aby pod jakimkolwiek względem zwracać na niego dalszą uwagę.“

Uczniowie, chcący uczęszczać na naukę w przemysłowej szkole uzupełniającej wieczornej, winni udowodnić metryką urodzenia, że ukończyli 14 lat, tudzież przedstawić świadectwo, że przynajmniej ukończyli z dobrym postępem naukę przygotowawczą, t. j. kurs przygotowawczy i pierwszą klasę w ogólnej szkole uzupełniającej, lub że ukończyli z dobrym postępem VI. klasę szkoły ludowej, albo drugą klasę szkół średnich.

— **Stypendya.** Urzędnicy gal. Banku kredytowego zobowiązali się płacić po 10 zł. przez 10 miesięcy na stypendyum dla jednego ucznia w cieszyńskim gimnazyum polskiem. Pierwsza rata 10 zł. wczoraj została do Macierzy polskiej na Śląsku wysłana.

Stypendyum dla jednego ucznia gimnazyum polskiego w Cieszynie w kwocie 140 zł. płatne w 10 miesięcznych ratach utworzył urzędnicy konceptowi Magistratu m. Lwowa ze swym wiceprezydentem p. Romanowskim na czele.

Co do stypendyów na powyższy cel uchwalonych przez Reprezentację miasta Lwowa, znajdującą czytelniczą notatkę w dzisiejszym sprawozdaniu z posiedzenia Rady miejskiej.

W dniu dzisiejszym część grona urzędników Banku hipotecznego postanowiła ufundować na rok jeden stypendyum o 100 zł. w. a. po 10 zł. miesięcznie dla jednego ucznia gimnazyum polskiego w Cieszynie.

Dotychczas w kraju naszym — a przezwłaszcza w stolicy — ufundowano 16 stypendyów dla uczniów gimnazyum cieszyńskiego.

— **Ze zjazdu leśników** w Nadwórnej mamy w dalszym ciągu do zanotowania, że po interesującym odczycie profesora szkoły gosp. leśnego we Lwowie, p. Lipińskiego: „Gospodarstwo leśne w Saksonii i możliwość zastosowania go w kraju naszym“ wybrali się uczestnicy zjazdu do Pniowa (przedmieście Nadwrnej), celem zwiedzenia największego w państwie nadworniańskim tartaku parowego, składu materiałów surowych i przerobionych, tudzież kanału spławowego i zabudowań wodnych.

Tartak ten odbudowano w r. 1889 na miejsce doszczętnie zgorzałego tartaku, kosztem 60.000 zł. w przeciągu ośmiu tygodni. Maszynerya t. j. lokomobila, kocioł, zostały sprawadzone ze spalonego tartaku w Zielonej. Tartak oświetlony jest elektrycznie. Wyrabia on rocznie około 30.000 m³ surowego materiału, który spławami eksportują za granicę szczególnie do Rossji. Do tartaku doprowadza kłocę od Bystrzycy odgałęziający się na 1 km. kanał, zamknięty od góry szluzą i rzeszotką 300 mtr. długości, zbudowaną w r. 1878, na drewnianych kołach. Po przeciwnej stronie rzeki, jest rzeszotka o 20 ctm. niższą, aniżeli przy szluzie, a to dla tego, aby przy raptownych i groźnych powodziach, mogła woda tamtej się przedrzeć, i zwrócić swój bieg w bezpieczną stronę.

Zwrot wody następuje w ową stronę dopiero z chwilą, gdy około 30.000 kłoców nagromadzi się przed szluzą, które tym sposobem są uratowane. Otwór szluzy (t. zw. Kromera) wynosi 7 mtr. w świetle, zamyka się zapomocą mechanizmu 35 cm. grubymi belkami, wstrzymującami skutecznie napór kłoców i wody. Do zabezpieczenia tartaku przed powodzią, szluzę mурowana tama o podstawie mierzącej 18 mtr. wysokości, od strony wody 2 metr. i długości 600 mtr. Zbudowana została w 1885 kosztem 10.000 zł.

Przy wspaniale udekorowanej bramie oczekiwał leśników cały personal fabryczny wraz z urzędnikami a dyrektor galic. domen p. Rosenberg objaśniał uczestników o każdym szczególe.

— **Zjazd fizyologów** odbędzie się w tych dniach w Bernie szwajcarskiem. Z fizyologów polskich wezmą udział w zjeździe: prof. Cybulski z Krakowa i prof. Beck ze Lwowa.

— **Ślub.** W kościele św. Antoniego odbył się wczoraj ślub panny Bibiany Bocheńskiej z p. Ludwikiem Linkiem asystentem po cztowym.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Zakopanem, Stanisław Drzewieński, *metteur en page* w drukarni *Dziennika Polskiego*. Zaenego charakteru, obdarzony inteligencją i zdolnościami był zmarły niepospolitą siłą fachową w swoim zawodzie i dzielnym technicznym współpracownikiem wydawnictwa, z którym złączyła go blisko 25-letnia wspólna praca. Wśród kolegów i towarzyszy sztuki drukarskiej cieszył się najwyższą sympatią. Uległ w 45 roku życia zabójczej chorobie piersiowej, osierocając wdowę i troje nieletnich dzieci.

— **Z obserwatorium** e. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 6 września. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłym dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 5 września do 12 w południe d. 6 września b. r. mieliśmy wiatr przeważnie połud.-wschodni o średniej prędkości 3-0 m/sek. niebo czyste, a powietrze mierznie wilgotne (60 proc. wilgotności względnej).

Średnia temperatura w tym czasie była +19.0°C., najwyższa +26.0°C. wczoraj po południu, najniższa +12.1°C. dziś nad ranem o 6-tej.

Ubiegła doba była pogodną.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; zwyż-

ka 775 do 770 mm. w Krymie; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 771.0 mm.

Prognoza na dobę 7 września b. r. (od północy do północy): Wiatr będzie zmienny z południa o średniej prędkości 3 m/sek., średnia temperatura około +20°C., niebo będzie czyste a względna wilgotność powietrza około 60 proc. Opadu nie będzie, pogoda.

— **Požary.** W szynku Wilhelma Arnolda pod l. 52 przy ul. Gródeckiej kelner Jakób Kwartner napełnił wczoraj o 5 popołudniu lampę naftą i dla próby zaświecił lampę. W tej chwili eksplodowała nafta w rezerwoarze lampy i pałac się, rozlała się na podłogę. Płomień był tak silny, że niebawem zajął się ławka, szafka z bilardowymi kijami i drzwi. Ogień przytłumił przed przybyciem straży pożarnej Arnold przy pomocy maszynisty Karola Speidla. Szkoda wynosi około 40 zł., z ludzi jednak na szczęście nikt nie doznał szwanku.

W godzinę później wybuchł ogień pokojowy pod l. 55 przy ulicy Gródeckiej w mieszkaniu p. Józefa Gerzabka. Po wypaleniu komińców przez kominarzy zajął się pruska ścianka, przytkająca do komina. Straż pożarna rychło ugasiła ogień, który nie wyrządził znacznej szkody.

— **Poświęcenie szkoły.** Z powiatu żywieckiego nam piszą: Dnia 24 z. m. obchodzili gmina Sporysz niezwykłą uroczystości poświęcenia nowego piętrowego budynku szkolnego, obejmującego trzy sale szkolne.

Uroczystość rozpoczęła się solennym nabożeństwem w kościele parafialnym w Żywcu, w którym wzięła udział młodzież szkolna, prowadzona przez nauczycieli miejscowych, przed poświęceniem mający budynek szkolny, tworząc szpaler i oczekując zaproszonych gości, którzy zjechali się bardzo licznie.

Aktu poświęcenia dokonał dziekan miejscowy, a zarazem członek Rady szkolnej okręgowej ksiądz prałat Makary Maniecki w asystencji miejscowego katechety księdza Józefa Grudzińskiego. Obecni byli: delegat Jego Cesarskiej Wysokości Najd. Arcyksięcia Karola Stefana, c. k. starosta p. Emil Flechner, c. k. inspektor okręgowy p. Alojzy Szaszek i delegaci sądu powiatowego, urzędu podatkowego i Rady powiatowej ze Żywca i t. p.

Przy rozpoczęciu aktu działwa szkolna odśpiewała kilka zwrotek pieśni „Kto się w opiekę“, na zakończenie zaś „Kantatę okolicznościową“, poczem przemówił ksiądz prałat, oddając budynek na użytek szkoły. Następnie zabrał głos inspektor okręgowy p. Alojzy Szaszek, którego przemówienie przyjemne na obecnych wywarło wrażenie. W pięknych słowach przedstawił on znaczenie szkoły i zachęcił do wspólnej pracy nad wychowaniem dziatwy, a zakończył okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana „Niech żyje“, który z zapamiętaniem trzykrotnie powtórzono, poczem działwa szkolna odśpiewała „Hymn ludowy“.

Z kolei zaznaczył przewodniczący Rady szkolnej miejscowej p. Józef Kotlarski w swojej przemowie, iż gmina Sporysz może nigdy nie byłaby w możności wybudować tak wspaniałego budynku, gdyby nie ofiarność skarbu Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Karola Stefana i Fryderyka, a zarazem życzliwość władz szkolnych, przedewszystkiem p. starosty Flechnera, który gminę przy dokonaniu tego dzieła swoją ceną radą i pomocą po ojcowisku wspierał.

W końcu zabrał głos miejscowy nauczyciel, podnosząc zasługi gminy i jej naczelnika, około budowy szkoły położonej, a równocześnie zachęcając rodziców do czuwania nad dziećmi, współdziałania ze szkołą i regularnego posyłania dzieci do szkoły.

Równocześnie zaznaczył, że w powiecie żywieckim stanęła w b. r. już trzecia podobna szkoła, a w następnym roku stanie jeszcze siedem podobnych okazałych budynków. Widać ztąd, że lud Żywieczyzny garnie się do oświaty, skoro z własnej chęci tak piękne szkoły budują.

— **Kradzież w urzędzie.** Dnia 24 z. m. skradziono z kasy Urzędu pocztowego w Czorsztynie kwotę 1366 zł. 70 ct. Podejrzany o ten czyn karygodny Karol Szymbowski, z Krakowa został oddany c. k. Sądowi powiatowemu w Krośniciu. Znaleziono przy nim wszystkie skradzione pieniądze.

— **W kronice pożarów** w kraju mamy do zapisania z ostatnich dni kilka znaczących wypadków. W Husiatynie spłonęły zabudowania gospodarza, materiały budowlane i zapasy rabina Izraela Friedmana, oraz jego prywatna synagoga. Szkoda około 25.000 zł. w części ubezpieczona.

W Kańczudzie na folwarku p. Kellermana spłonęły magazyny zbożowe z zapasami, wartości 20.000 zł. w części ubezpieczonymi. W Zgliczyczach znaleziono zwłoki idioty Szymona Sowu, który prawdopodobnie wznicił pożar.

W Bliznem, w pow. brzozowskim spłonęło dnia 31 z. m. 35 obejść gospodarskich; szkoda około 43.000 zł. Ubezpieczona było tylko jedno gospodarstwo.

W dniu 1 b. m. miały miejsce pożary w Biłce szlacheckiej i Laszkach murowanych w pow. lwowskim; szkoda w obu wypadkach łącznie około 800 zł. w znacznej części ubezpieczona.

Na obszarze dworskim w Kokozyńcach, w pow. skałackim spłonęły budynki gospodarcze i gorzelnia a nadto 16 zagrod włościańskich; łączna szkoda 35.000 zł.

— Samobójstwo. W Tuchowie odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru Zygmunt Goycki, kandydat notaryalny, liczący lat 28; w pozostawionym do rodziny liście podał jako motyw, iż mu się życie sprzyrzyło. Znany był jako człowiek bardzo pracowity i najlepszego prowadzenia się.

— Zabójstwo. Na obszarze dworskim w Bateczach, w pow. przemyskim, niewykryty dotychczas sprawca zastrzelił, a następnie powiesił Hryca Kwaternę, polowego na obszarze dworskim. Zarządzono dochodzenie sądowe.

— Tajemnicze morderstwo popełniono w pobliżu Warszawy, na osobie Józefa Wallnera, współwłaściciela młyna parowego. Za rogatką belwederską znaleziono zwłoki jego, ze znakami uduszenia, przysypane piaskiem. Brak wierzchniego ubrania, znacznej gotówki pieniężnej i kosztowności, jakie zmarły miał przy sobie, zdają się wskazywać na rabunek.

— Otrucie przy Mszy św. Donieśliśmy już, iż katolicki proboszcz ks. Woda z Miasteczka (W. Ks. Poznańskie) po odprawieniu Mszy św. umarł wśród objawów otrucia. Dziś możemy o tym wypadku podać bliższe szczegóły:

Ks. Stanisław Woda, który w czasie walki kulturalnej był proboszczem rządowym, a później poddał się władzy arcybiskupiej, która go posłała na proboszcza do Miasteczka, umarł w niedzielę nagle podczas kazania, które miał po skończonej Mszy. Gdy go zniesiono z kazalnicy, zdołał jeszcze, nim utracił przytomność zawołać: „Jestem otruty”. Podano mu mleka, ale żołądek go nie przyjął. Gdy około godziny 3 zjawił się lekarz, ks. Woda był już trupem. Z powodu jego słów „jestem otruty”, policja zabrała ampułki w obserwację dla zbadania wina, które ks. Woda pił przy Mszy św. Sekcja sądowa miała się odbyć wczoraj. „Niewiadomo jeszcze, pisze *«Dziennik Poznański»*, czy zachodzi tu otrucie, czy też paraliz. Jeden z naszych czytelników w Miasteczku wyraża przypuszczenie, że nie zachodzi tu otrucie, a to dlatego, że ks. Woda zwykł był wodę i wino, używane przy Mszy św., sam przynosić z domu do kościoła w małych flaszkach”.

Wiedeńskie biuro korespondencyjne ogłasza w tej sprawie następujący telegram z Wrocławia: Dalsze doniesienia o otruciu ks. Wody w Miasteczku stwierdzają, iż do wody, jaką proboszcz nalał sobie z ampułki, domieszana była znaczna ilość strychniny. Podejrzenie zwraca się przeciw człowiekowi, który sprzeniewierzył pieniądze kościelne w kwocie 800 marek. Proboszcz doszedł był już podobno, kto jest sprawcą sprzeniewierzenia. Niedawno próbowano także otruć proboszcza, ale wówczas doza trucizny była za małą.

— Bohater z pod Magenty. Podczas tegorocznych manewrów na Węgrzech jednemu z pułków piechoty wypadł postój w wiosce około Szekes Baralia. Oczywiście cała wieś wylęgła, aby się przyjrzeć żołnierzom. Pułkownik Emil Neuhold spostrzegł wśród tłumu starego wieśniaka, z marsową miną i ze złotym medalem za waleczność na piersiach. Pojechał doń i pyta: „Gdzieś pan otrzymał ten medal?” — „Pod Magentą, panie pułkowniku.” — „Czem się wyróżniłeś?” — pyta pułkownik dalej. — „Kapitan mój a potem i porucznik padli w bitwie, więc jako kapral objąłem komendę nad kompanią. Pobiliśmy nieprzyjaciela i zabraliśmy mu dwie armaty.” — „To bardzo dzielnie!” — zakończył pułkownik. W kilka dni później przypadał dzień urodzin Najj. Pana (18 sierpnia). Jakież było zdziwienie dzielnego Józefa Pataki (nazwisko starca), gdy doszło go zaproszenie na obiad oficerski, jaki pułk urządził z okazji tej rocznicy. Posadzono go między dwoma kapitanami i pito jego zdrowie. Podczas obiadu zauważył jeden z oficerów, iż Pataki, jako posiadacz złotego medalu za waleczność, pobiera dożywotnio premię 45 centów dziennie. — „To ci się, mój stary, słuszenie należy” — przemówił pułkownik. Zdziwiony starzec oświadczył wówczas, iż nie wie nic o tem i że do dnia dzisiejszego ani jednego 45 centów nie otrzymał. Jak słychać, rozpoczęto natychmiast kroki, aby weteranowi jego prawa przywrócić. Ponieważ od bitwy pod Magentą upłynęło 36 lat, należy się Patakemu 5913 guldenów, wraz z procentami.

— Dom o smutnej sławie. Wkrótce będzie zburzona w Paryżu restauracja Débéne przy ul. Haxo, na przedmieściu Belleville, w pobliżu wału fortecznego, gdzie za czasów komuny wymordowani zostali zakładnicy. Stamtąd to członkowie komuny i komitetu centralnego pa-trzeć musieli, jak tłum przedmiejski, wzbudzony do najwyższego stopnia nieustającym strzelaniem wojsk wersalskich, przywlokł 50 żandarmów i duchownych, których Gois kazał przyprowadzić do więzienia Roquette. Na czele pochodu kroczył oddział wojska; kilka meger i hafciarek, wywijając broń, wrzeszczało: „Zemsty za zamordowanych braci!” Na ulicy Haxo, na znak oficerów, pochód się zatrzymał; w oknach restauracji ukazały się śmiertelnie blade twarze członków komuny, którzy usiłowali uspokoić wzbudzony motłoch, ale głos ich zagłuszyły piekielne wrzaski tłumu. Wprowadzono 50 zakładników do ogrodu i tam wyrznięto ich bez litości.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Jutro przedstawioną będzie po raz pierwszy komedia w 3 aktach Paultona p. t. „Niobe”; główne role odegrają pp. Gostyńska, Żelazowska, Rybicka, Gromnicka, Żelazowski, Hierowski, Walewski, i t. d.

Wybora, pełna humoru komedia Moliera p. t. „Doktor z musu”, grana raz jeden w letnim teatrze podczas występów Mieczysława Frenkla, wznowiona będzie w przyszłym tygodniu; tytułową rolę objął p. Feldman.

W przyszłą sobotę przedstawioną będzie po raz pierwszy komedia Kadelburga p. t. „Dwa herby”.

Znakomity artysta naszej sceny p. Gustaw Fiszer, powrócił z dłuższego urlopu i wystąpi po raz pierwszy w nowej roli w „Dwóch herbach”. P. Fiszer studjuje rolę „Pana Jowialskiego”.

„Przeglądu Wszechpolskiego” nr. 16 wyszedł i zawiera między innymi: Przemyśle francusko-rosyjskie i Polacy, nap. R. S. — Dziennikarstwo polskie, nap. I. Ż. — Koleje żelazne Królestwa kongresowego. — Z Galicyi. — Życie kresowe. — Z wychodźstwa i kolonii. — Przegląd prasy obcej. — Z obcego świata. — Kronika bieżąca. — Od Administracyi. Stały Dodatek: „Przewodnik handlowo-geograficzny” organ polskiego Towarzystwa handlowo-geograficznego zawiera: Sprawa utworzenia konsultatu austro-węgierskiego w Paranie. — Produkcya win owocowych jako jeden ze środków podniesienia dobrobytu narodowego. — Niebezpieczeństwo ze strony tramwajów elektrycznych. — Polacy w Parana nad Igussu. — Korespondencye: Z Górnego Śląska. — Z Hamburga. — Emigracya i kolonizacya. — Handel, przemysł i gospodarstwo. — Notatki bibliograficzne. — Sprawy polskiego Towarzystwa handlowo-geograficznego. — Informacye. — Ogłoszenia.

Przyszłość białej rasy.

Aleksander hr. Hübner, znakomity podróżnik, jeden z najbystrzejszych i najbardziej stronniejszych obserwatorów krajów i narodów, które miał sposobność poznać w długoletnich wędrówkach po świecie, przepowiada, iż przyszły wiek będzie wypełniony walką białej i żółtej rasy. Wszystkie polityczne i socyalne kwestye, będące obecnie motorami życia ludów cywilizowanych, zostaną wedle jego przekonania zupełnie wyparte walką konkurencyjną ras. Przekonywujących wszakże dowodów na poparcie swojego twierdzenia nie przytoczył autor, ten bowiem materiał dowodowy, który nagromadził w swem dziele: „Druga podróż po państwie brytyjskiem”, odnosi się tylko do Singapore i półwyspu malajskiego. Opisuje on obszernie postępy jakie poczynili Chińczycy w tych dzieśnięciu latach, jakie upłynęły pomiędzy jego pierwszą i drugą podróżą, opowiada jak rozpoczynając od małego, niezmiordowana wytrwałością, zapobiegliwością, zadawałaniem się czem bądź, sprytem kupieckim, z którym nie może się mierzyć spryt europejskiego świata handlowego, zdobyli monopol nie tylko w drobnym przemyśle, lecz także w wielkich i zyskowych gałęziach handlowych jak n. p. w handlu węglem i w zaprowiantowaniu okrętów. To samo opowiadał także inni podróżnicy, którzy mieli sposobność zapoznania się bliżej ze stosunkami w różnych częściach indochińskiego świata; z tego wszakże wysnuwano dotąd jedynie wniosek, że siła ekspansywna żółtej rasy w państwach graniczących na południe z cesarstwem chińskiem i na sąsiednich grupach wysp, jak n. p. na Filipinach poczyna na prawdę zagrażać przewadze białej rasy.

O wiele gruntowniej rozpatruje kwestyę walki konkurencyjnej ras, wydane niedawno w Londynie dzieło Pearsona p. t. „National life and character” i przychodzi w nim do wniosków nie zbyt pochlebnych dla ple-mion aryjskich w Europie i innych połączo-nych z niemi ściśle życiem cywilizacyjnym białych ras. Pearson bada przedewszystkiem, o ile wogóle ludzie białej rasy posiadają u-zdolnienie do wysuwania się po za granice dotychczasowych ich siedzib i rozmnażania się w ten sposób, aby już samą siłą liczeb-ną byli w stanie wyjść zwycięsko z walki konkurencyjnej z przewyższającymi ich zna-cznie liczebnie innymi rasami. Wynik jego badań potwierdza w zupełności te spostrze-żenia, jakie poczynił już przed nim liczni etnologowie, znawcy zwrotnikowego i pod-zwrotnikowego świata, wszyscy zreszłą prak-tyczni politycy kolonialni.

Gdy Niemcy nabyły wielkie afrykańskie obszary i gdy równocześnie wysunęły się na porządek dzienny namietnię dyskusya, czy w czarnym świecie pod skwarnem słoń-cem będą mogły rozwijać się kolonie niem-ieckie, zabrało głos kilku znakomitych etnologów i ci na podstawie długoletnich,

osobistych badań i doświadczeń, zbranych w podróży po Azji, Afryce i Ameryce od-mówili stanowczo przyszłości koloniom nie-mieckim w krajach podzwrotnikowych, przy-czem mieli na myśli takie osadnictwa, jakie potworzyły się i istnieją w Australii, półno-cnej Ameryce i innych umiarkowanych czę-sciach świata. Oświadczyli oni wprost, iż w nowo nabytych obszarach niemieckich nie potrafi utrzymać się, z wyjątkiem południo-wo-zachodniej Afryki, żadna kolonia w ści-słym jej słowa znaczeniu, a będzie można jedynie myśleć o urządzaniu faktorii i wy-zyskiwaniu kraju przez uprawę plantacyj z pomocą czarnych robotników. Biali robotni-cy, czy to rzemieślnicy, czy rolnicy, nie zdo-lają w ogóle poddać pracy fizycznej w kra-inie palm. Nawet przy najstaranniejszej dy-cie i zachowaniu wszelkiej ostrożności, zuży-wają się przedwcześnie siły młodych zro-zydłych ludzi w tym stopniu, iż po latach dzie-sięciu taki kolonista staje się zupełnie nie-doleżnym. Podobne zdanie wypowiada także na podstawie badań, czynionych w różnych częściach świata, wyżej wzmiankowany Pear-son. Wedle niego prawie nigdy biała rod-zina osiadła w kraju tropikalnym nie krze-wi się po za trzecie pokolenie; już dzieci pierwszych osadników są słabowite, a z wnu-kami wymiera raz więcej cała rodzina. Na-wet państwa kreolskie w Ameryce nie stan-owią wyjątku od tej reguły; w państwach tych, zwłaszcza w krajach górskich, nie ma w ogóle starych rodzin czysto hiszpań-skich lub portugalskich krwi, te zaś, które mają z sobą dłuższe rodowody, nabrały odpor-ności dopiero po silnej przymieszce krwi czar-nej. Zresztą arystokratyczne rodziny kreolskie, skutkiem uprzywilejowanego swojego stano-wiska, są poniekąd zastąpione przez wpły-wami klimatycznymi — pomimo to wszakże znajdują się na etapie wymarcia. Rolnicy, rzemieślnicy, pasterze, robotnicy w kopal-niach należą wyłącznie do czarnej rasy lub są mieszańcami. Na całym obrzynie obszarze Amazonki i Orinoko zawiodły dotych-czas wszystkie próby białych trwałego osie-dlenia się.

Pearson przytoczywszy to wszystko przy-chodzi w końcu do wniosku, że białej rasie nakreślone zostały jej granice, i że przekroc-zyć je nie jest w jej mocy. Może ona żyć i rozwijać się w Europie, w północnej części Azji Mniejszej, na Kaukazie i Syberji; połu-dniowa Syberya od Uralu aż do ujścia Amuru stanowi dla kolonizacyi białych ludzi naj-przydatniejsze pole. Dla białej rasy jest jeszcze miejsce w „australskich koloniach, w południowej Afryce, w Argentynie, Ura-gwaju i Chili wreszcie w przeważnej części Stanów zjednoczonych Ameryki i w Kanadzie. Są to zresztą terytoria, które biali już oku-powali. Wszystkie zaś inne ich kolonie, może z jednym wyjątkiem wybrzeży afrykańskich Oceanu Śródziemnego, są wedle Pearsona domeną ras kolorowych, których konkuren-cya, wobec olbrzymiej liczebnej ich przewagi, szybkiego mnożenia się i łatwości zdobywa-nia codziennych prymitywnych potrzeb może stać się niedługo bardzo niebezpieczną dla białych.

Wymowniejsze jeszcze dowody niż Pear-son na uzasadnienie teorii o powolnym wypiera-niu rasy białej przez inne rasy nawet z takich miejscowości, których klimat jest względnie umiarkowany, przytacza Emil Barbé w swem studyum „O dzisiejszych Indjach”. Wyka-zuje on, że tam wielkiemu przemysłowi bia-łych zagraża coraz bardziej wielki przemysł tubyleżej ludności, która coraz śmiejel staje do współzawodnictwa z Anglikami. Obok In-dyi najniebezpieczniejszą jest — wedle po-mienionego autora — konkurencya Chin. Żółta rasa już dzisiaj przewyższa liczebnie białą, a jej mężczyźni są jedynymi robotnikami, którzy zarówno z murzynami potrafią bez-zbytecznego wyteżenia dokonywać najcięż-szych robót w klimacie zwrotnikowym i pod-zwrotnikowym. Oprócz tego odznaczają się oni nieocenionymi przymiotami niezmiordowa-nego, bo gotowego pracować dniem i nocą robotnika, zręcznego rzemieślnika i obdarzo-nego nieprześcignionym sprytem kupca. Chi-ny posiadają niewyczerpane pokłady węgla i rudy żelaznej, mają z pierwszej ręki suro-we produkta dla wszystkich gałęzi przemy-słu; skoro tedy rzucą się na wielkie przed-sięwzięcia, a przedź czy później to nastąpi z pomocą europejskich instruktorów, wów-czas powstaną dla Indji a nawet dla Euro-py niezmiernie groźna konkurencya. Wów-czas — pisze Barbé — zawrze walka białej mniejszości przeciw przeważnej większości innych ras, z której niepodobna będzie bia-łemu wyjść zwycięsko albowiem warunki ży-ciowe ich robotników i stawiane przez nich wymagania czynią wprost niemożliwym podaż produkcyi po takiej cenie, po jakiej będą mogli rzucić swój towar na rynek światowy żółci i czarni właściciele zakładów fabrycznych. Barbé przewiduje z tego powodu ciężkie czasy dla białych narodów i radzi, aby wcześ-nie obmyślać środki dla zaradzenia grożą-cej katastrofie.

Na razie są to mrzonki przyszłości etno-graficznych pesymistów, które mniej więcej mają taką samą wartość, co utopie wycya-

listów; w każdym jednak razie zwrócić one na siebie uwagę i wywołały żywą dyskusyę a to w największym na świecie państwie kolonialnym i przemysłem: w W. Brytanii.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 5 września).

Przy dość szczupłym komplecie pp. radnych, którzy jeszcze nie wszyscy z letnich feryj powrócili, zagał p. prezydent Mochna-cki posiedzenie wywołaniem sprawy wysłania deputacyi na uroczyste otwarcie gimnazjum w Cieszynie.

W sprawie tej imieniem delegacyi miej-skiej postawił p. Walichiewicz wniosek, a-żeby zamiast wysłania delegacyi, Rada mia-sta ustanowiła pięć stypendyów dla uczniów gimnazjum cieszńskiego, na rok 1895/96, po 10 zł. miesięcznie. Radny dr. Goldman popierając ten wniosek usilnie, mniemał, że uchwała Rady zachęci rozmaite instytucye i korporacye do dalszego tworzenia stypendyów, a radny dr. Loewenstein oświadczył, że z własnych funduszy ofiaruje jedno stypen-dyum. (Oklaski).

Wniosek delegacyi przyjęto jednogło-snie, a rad. Loewensteinowi podziękowano.

Następnie rad. Niemczynowski posta-wił wniosek uczenia JE. dra Franciszka Smolki, który w tym roku w dniu 5 listo-pada kończy 85 lat życia, a przez lat 60 z okładem pracował gorliwie na polu publicz-nem. Wniosek ten przyjęto również jedno-głośnie i w celu obmyślenia sposobu, w jaki należy uczcić czcigodnego męża, wybrano komitet składający się z pp. Mochnackiego, Marchwickiego, Michalskiego, Radziszewskie-go, Goldmana, Małeckiego, Zimy, Niemczy-nowskiego, Stokowskiego i Małachowskiego.

Z kolei rad. dr. Goldman przedstawił wniosek nagły, aby trzy klasy szkoły im. Czackiego przenieść z niehigienicznego bu-dynku zajmowanego przez drugie trzy klasy i naukę podzielić w ten sposób, aby jedna klasa uczyła się przed południem, a druga popołudniu.

Ks. kanonik Mazurak, potwierdzając niehigieniczność budynku, mniemał, iż by-łoby daleko praktyczniej, aby natychmiast zajęto się wynalezieniem innego odpowie-dniego lokalu, zwłaszcza ze względu na zbli-żającą się zimę, i aby nauki nie potrzebo-wano dzielić.

Wniosek ks. kan. Mazuraka uchwalono bez dalszej dyskusyi.

Sprawę budowy koszar dla wojska, z powodu powiększenia we Lwowie kadrow ka-waleryjskich, referował r. Gołab. Z ofert na-desłanych najkorzystniejszą była oferta bu-downiczego p. A. Kunickiego, któremu bu-dowę tych koszar oddano za cenę 56.900 zł.

W dalszym ciągu uchwalono kredyt do-datkowy na kostki brukowe, w kwocie 5257 zł., oraz przedłużenie kontraktu z władzą wojskową na wdzierżawienie gruntów za-marstynowskich na ćwiczenia pod dotychcza-sowemi warunkami, jednakże z podwyższe-niem ceny dzierżawnej z 5 na 7 zł. od morga.

P. prezydent przedstawił następnie Ra-dzie dwóch nowo mianowanych inspektorów szkolnych pp. Tokarskiego i Fafarę.

Uchwalono następnie wnieść zażalenie do Trybunału administracyjnego, przeciw o-zrzczeniu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrz-nych w sprawie uznania przynależności Ignace-go Frischa do gminy m. Lwowa. Ojciec Frischa był od roku 1839 przez trzy lata dyrektorem teatru niemieckiego we Lwowie i zdaniem referenta (dr. Loewensteina) równie on, jak i jego rodzina przynależą do Wiednia, a nie do Lwowa.

Z kolei przyjęto do wiadomości spra-wozdanie i uchwalono wnioski r. prof. Sole-skiego w przedmiocie zmiany statutów szko-ły przemysłowej i pomnożenia godzin kilku przedmiotów niezbędnych.

Radny Ciuchciński referował sprawę od-stąpienia 6 morgów gruntu na cmentarz w Zamarstynowie w zamian za pozwolenie wy-wożenia na grunta zamartynowskie nieczy-skości. Uchwalono.

Do komisji z czterech członków dla roz-strzygnięcia reklamacyi w sprawie wyborów sejmowych, wybrano: dr. Byka, dr. Dulebę, Schayera i Rewakowicza.

Na wniosek radn. Zacharjewicza przy-znała Rada kredyt dodatkowy 800 zł. na u-regulowanie i naprawę szkarp około kościoła P. Maryi Śnieżnej.

W sprawie legatów ś. p. Leopolda Rot-lendera-Rolanda, dotyczących gminy miasta Lwowa, postawił referent radny Romanowicz wniosek, aby legaty te przyjął. Jest ich czter-y, a mianowicie: 2000 zł. na zakład kalek im. św. Łazarza, 8000 zł., z których odsetki mają iść na utrzymanie kopca Unii Lubel-skiej, 10.000 zł., odsetek z których mają być wydawane cztery stypendya posagowe dla pańien katolicek nienagannego prowadzenia się i wreszcie 4000 zł. na ubogich m. Lwo-wa, z warunkiem, aby w zamian za to gmi-

na starała
bowca ś. p
z kwoty 60
pogrzebu,
linarem S
leno — i

GOSPODARSTWO

Lwów
7-20 zł.
wary 5 25
do 5—, ov
3-60, grocł
6-25, nasie
nie konop
—, bob
do —
do 48 —,
50— do 6
kurudza st:
do 6-25,
gotowy —
—, Tyn
— do —
Uspos

Krakó
—, czerw
żyto 6-2) do
pastewny 5-6
— do —
—, czerwona
pak 9-15 do 1
Usposo

OSTRZEŻENIE

W Ta
śnia tylko j
i nikt nie u
dzisiejszy si

W W
zmarł 2 wr
jący z Bere
nopoliskim.
go bakteryo

W O
skim zach
w jednej ro
marły dwie
dnej z nich
czne Koeha

Najj.
31 sierpnia
dywizyi kaw
od dnia 10
komendante
generał Her
komendant.

Najjaś
niki niemie
mieckie do
niedzięk, c
d. 10 i we ś
Szczecinem
dy i 2, 3 c
tek d. 12 b
Najj. Pan z
dnia wyjedz
i 5 minut
dworskim k
piątek powr
W tym dniu
do Kis-Czell
W ma
udział także
stępa tronu

Kola v
ważają ostat
subiektywń
czają zamia
jątkowych.
Prasa
powodni, że
nie zatknęti
szkandaru p
Ze ambasad
smutnym dn
tego nie zro
rzczać zupeł
stała w r. 1
tedy żadneg
cznej ze zw
dowej.

Do Po
iż w przyszł
manewry fl
podjęte mają
z wojskami,
wyładują po
ciw trzech k
szerują z Ch

wróciły one a dyskusje państwie ko-V. Brytanii.

VOWA.

śnią).

ecie pp. r- z letnich at Mochna- wy wystania gimnazjum

gacyi miej-niosek, a- Rada mia- lla ucznió- k 1895/96, r. Goldman niemał, że nstytucje i typendyów, dcył, że z no stypen-

jednogo- lżiękowano. wski posta- Franciszka iu 5 listo- ez lat 60 z lu publicz- nież jedno- obu, w jaki t. wybrano chnackiego, lżiszewskie, Niemczy- bowskięgo. przedstawił szkoły im. cznego bu- trzy klasy aby jedna i, a druga

twierdzącą nał, iż by- atychmiast) odpowie- du na zbli-) potrzebo-

uchwalono wojska, z kadrów ka- Z ofert na- oferta bu- tóremu bu- 56.900 zł. o kredyt do- wocie 5257 z władzą runtów za- dotychczas- podwyższe- a 7 zł. od

stepnie Ra- nspektorów re. e zażalenie przeciw o- wewnętr- ości Ignace- iec Frischa dyrektorem i zdanien nie on, jak dnia, a nie

ności spra- prof. Sole- tutów szko- odzin kilku

sprawę od- cementarz w wolenie wy- kie nieczy-

ów dla roz- e wyborów dr. Dulębę, wicza przy- 0 zł. na u- oło kościoła

opollda Rot- niny miasta Romanowicz est ich cze- akład kalek ych odsetki Unii Lubel- h mają być sagowe dla rowadzenia ch m. Lwo- za to gmi-

na starała się o utrzymanie w porządku gro- bowca ś. p. ofiarodawcy, a to z pozostałości z kwoty 6000 zł., przeznaczonej na koszta pogrzebu, a oddanej do dyspozycji p. Apolinaremu Stokowskiemu. Wniosek ten uchwa- lone — i na tem posiedzenie zakończono.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy.

Lwów, 6 września: pszenica 6-75 do 7-20 zł., żyto 6— do 6-10, jęczmień bro- wany 5-25 do 6—, jęczmień pastewny 4-75 do 5—, owoś 5-50 do 6—, rzepak 8-25 do 8-60, groch 5-50 do 6—, wyka 6— do 6-25, nasienie lniane — do —, nasie- nie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 5—, hreczka — do —, konieczyna czerwona galic. 45— do 48—, szwedzka 30— do 40—, biała 50— do 65—, anyż — do —, ku- kurduza stara — do —, nowa 6— do 6-25, chmiel — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Tymotka — do —, Waranty — do —.

Usposobienie spokojne.

Kraków 5 września: pszenica biała — do —, ozerzona 7-30 do 7-55, żółta 7-30 do 7-55, żyto 6-20 do 6-50, jęczmień browary 6-25 do 7-25, pastewny 5-60 do 5-9, owoś 5-60 do 6—, hreczka — do —, groch — do —, konieczyna czerwona — do —, wyka — do —, rze- pak 9-15 do 9-25.

Usposobienie: dobre.

OSTATNIA POCZTA

W Tarnopolu zachorowała 5 wrze- śnia tylko jedna osoba, nikt nie wyzdrowiał i nikt nie umarł, pozostaje więc na dzień dzisiejszy siedm osób w leczeniu.

W Wertelce, w powiecie brodzkim, zmarł 2 września robotnik kolejowy wraca- jący z Berezowicy wielkiej w powiecie tar- nopolskim. Dziś stwierdzono w dejektach je- go bakteriologicznie choleryę azjatycką.

W Obelnicy, w powiecie rohatyń- skim zachorowały 2 września cztery osoby w jednej rodzinie, z których 3 września u- marły dwie, 4go zaś jedna. W dejektach je- dnej z nich stwierdzono dziś prątki cholery- czne Kocha.

Najj. Pan Najw. postanowieniem z d. 31 sierpnia b. r. zarządził utworzenie nowej dywizji kawalerji w Stanisławowie począwszy od dnia 10 września 1895. Równocześnie komendantem tej dywizji mianowany został generał Henryk hr. Lamberg, dotychczasowy komendant 14 brygady kawalerji.

Najjaśniejszy Pan — jak donoszą dzien- niki niemieckie przybędzie na manewry ni-emieckie do Szczecina, w d. 9 b. m., w po- niedziałek, o g. 4 po południu. We wtorek, d. 10 i we środę d. 11 b. m. odbędą się pod Szczecinem manewry połowe korpusu gwar- dy i 2, 3 oraz 9 korpusu armii. We czwar- tek d. 12 b. m., o g. 5 po południu odjedzie Najj. Pan z powrotem ze Szczecina. — Z Wie- dnia wyjedzie Najj. Pan w niedzielę o 6 g. 5 minut wieczorem osobnym pociągami dworskim kolei Północnej, — a w przyszły piątek powróci i pozostanie tam do 17 b. m. W tym dniu uda się Monarcha na manewry do Kis-Czell.

W manewrach szczecińskich ma wziąć udział także książę Wiktor Emanuel, na- stępca tronu włoskiego.

Koła w Berlinie, zbliżone do rządu, u- ważają ostatnią mowę cesarza Wilhelma za subiektywną manifestację monarchji i zaprze- czają zamiarowi wprowadzenia ustaw wy- jątkowych.

Prasa berlińska wyraża się cierpko z powodu, że w dzień uroczystości sędańskiej nie zatknięto na pałacu ambasady rosyjskiej sztandaru państwowego ani żadnej chorągwi. Ze ambasada francuska w tym dla Francji smutnym dni — piszą berlińskie dzienniki — tego nie zrobiła, dziwić się nie można i jest rzeczą zupełnie zrozumiałą. Rossya natomiast stała w r. 1870 po naszej stronie, nie miała tedy żadnego powodu do manifestacji sprze- cznej ze zwyczajami kurtoazji międzynarod- owej.

Do Pol. Corr. donoszą z Petersburga, iż w przyszłym tygodniu odbędą się wielkie manewry floty Czarnego morza, przyczem podjęte mają być po raz pierwszy operacje z wojskami, wysadzonemi na ląd. Wojska wyładują pod Kinburn, gdzie staną naprze- ciw trzech brygad piechoty, które przyma- szeraują z Chersonu.

Car zatwierdził projekt ministra wojny, według którego kontyngent rekrutów za rok 1895 ma wynosić 277.400.

Komunikat ross. departamentu lekar- skiego, ogłoszony w *Prawit. Wiest.*, stwier- dza, że walka przeciw cholerye na Wołyniu prowadzona jest z zupełnym powodzeniem. Ludność otrzymuje dostateczną, bezpłatną po- moc lekarską. Ustanowiono osobnych urzę- dników sanitarnych, a koło Dubna zbudowa- no baraki choleryczne. Biedniejsi otrzymują darmo herbatę, cukier, wino, koniak i środki desinfekcyjne. Wskutek poczynionych zarzą- dzeń — kończy komunikat — zmniejszyła się znacznie intensywność epidemii.

Serbski minister wojny Franasovic od- jechał do Niszu na inspekyę komend gran- icznych. Słychać, iż rossyjski w. ks. Sergiusz ma przybyć do Biarritz i odwiedzić króla Aleksandra.

Organ stowarzyszenia kupców serbskich *Tergovinsky Glasnik* stwierdza, że przemy- tništwo na wszystkich granicach, a zwłaszcza na tureckiej i bułgarskiej przybrało nieby- wałe rozmiary. Przewija się mnóstwo band przemytniczych z taką śmiałością i z takimi łupami, że cała służba straży finansowej jest wobec nich bezwładną. Zwłaszcza przemycanie towarów, podlegających monopolowi, od- bywa się na ogromną skalę. Wskutek tego wszystkie dochody z monopolów szybko spa- dają i rychło może nadejść chwila, że trzeba będzie pomyśleć o nowych układach finanso- wych z wierzycielami państwa, gdyż w obe- cnych warunkach trudno będzie sprostać przyjętym na siebie zobowiązaniom.

Książę Ferdynand bułgarski odjechał przedwczoraj z rodziną i z dworem na kil- kodniowy pobyt do Warny.

Aresztowany jako podejrzany o morder- stwo Stambułowa Gieorgiew uciekł z wię- zienia.

W kołach politycznych są zdania, że sprawa przysłania przez cara Mikołaja w po- darunku księciu Czarnogóry znacznych zapasów broni i amunicyi nie ma dla polityki zagranicznej żadnego znaczenia, a może ona mieć znaczenie tylko dla polityki czarnogór- skiej wewnętrznej. Wiadomo, że obecny ksią- że Czarnogóry napotyka we własnym kraju na silny opór. Jak długo żył car Ale- ksander, opierała się władza ks. Mikołaja głównie na przekonaniu, że jest „jedynym przyjacielem“ cara. Ta przyjaźń w ostatnich czasach osłabła, a wskutek tego tracił także i ks. Mikołaj na powadze we własnym kraju. Podarunek broni dał dowód, że przyjaźń istnieje, a przez to wzmocniona została po- zycja księcia na wewnątrz. Przybycie okrętu „Rostow“ do Antiwari, było też ważne dla księcia *pro foro interno*. W Rossyi do tego podarunku żadnego nie przywiązywano zna- czenia. Tem mniej jeszcze w Monarchji au- stryacko-węgierskiej. Czarnogórey przyzwy- czajeni są otrzymywać stare strzelby to od Rossyi, to od Austrii.

Papież Leon XIII przyjął w ostatnich dniach na audyencyi ks. Symona, biskupa- sufragana archidiecezji mohylowskiej.

Z Kopenhagi donoszą, że przydyum lewicy t. j. stronnictwa reformy, liczącego w folkethingu 53 członków, przyjęło projekt programu, w którym między innymi za- nzione są następujące reformy, jako pożądane: Reforma taryfy cłowej w myśl systemu wol- nego handlu; zniesienie podatku dochodowego i majątkowego, oraz wydatków na cele woj- skowe; dalej ułatwienie kredytu rolniczego i reforma ustroju szkół ludowych wraz z pod- niesieniem płac nauczycielskich.

Odroczona niedawno belgijska izba de- putowanych uchwaliła kredyty, reprezentu- jące udział finansowy rządu w budowie por- tów w Bruges i Brukseli. Projekt utworzenia tych portów od lat 18 stoi na porządku dzien- nym, zawsze jednak natrafia na przeszkody nieprzewidziane. Mieszkańcy w Bruges mnie- mają, iż port przywróci miastu dawną świe- tość grodu hanzeatyckiego, skupiającego, w swych murach cały niemal handel mor- ski pomiędzy XIII—XVI wiekiem. Około połowy XV stulecia Bruges zaczęło upadać. Kupcy zagraniczni przenieśli się do Antwer- pii, wypędzeni przez zamieszki polityczne, porty flandryjskie zaczęły zasypywać piasek z morza, okręty zaś, nie mogąc dojeżdżać do Bruges skierowały do się Escaut. Odtąd robo- no wszystko, co było w mieszkańców moey, wszystko to jednak pozostało bez rezultatu. Projekt obecny polega na utworzeniu w Hyest, na północ od Blankenberghe i Ostendy, wiel- kiego portu, który będzie połączony kanałem, dostatecznie szerokim i głębokim, z wielki- mi zbiornikami wody, wykopanymi pod mu- rami Bruges. Projekt portu w Brukseli jest znacznie świeższy. Od roku dopiero rząd bel-

gijski, dotychczas traktujący projekt niechę- tnie, uległ naleganiom deputowanych liberal- nych. Roboty w Brukseli będą daleko łat- wiejsze, polegają bowiem jedynie na pogłę- bieniu kanału Willenbroeck, zbudowanego już w roku 1550 przez Jana de Locquen- ghien, burmistrza Brukseli.

Król Leopold belgijski przybył onegdaj wieczorem *incognito* do Chamounix.

Według doniesień dzienników zagranic- znych, w obozie karlistów w Hiszpanii u- trzymują znowu, że Don Karlos zamierza zrzec się swoich praw do tronu hiszpańskie- go na rzecz syna swojego, księcia Jaime.

W Belgradzie otrzymano z Konstanty- nopola ze źródła rzekomo wiarcgodnego wi- adomości, że sułtan skłania się do zaprowa- dzenia w Macedonii szeregu reform, które niezawodnie sprowadzą znaczne polepszenie stosunków. Reformy te odnoszą się do spraw podatkowych, sądownictwa, oświaty i do spraw kościelnych.

Ze stolicy tureckiej nadchodzi znowu skarga z powodu rzekomego naruszenia gra- nicznej przez żołnierzy bułgarskich i złego ob- chodzenia się z zamieszkałą w Bułgarii lu- dnością mahometaniską. Banda w sile 400 ludzi pod dowództwem kapitana bułgarskiego Dimitrowa wtargnęła podobno niedawno na terytorium tureckie i dopuściła się tam prze- różnych gwałtów.

Parlament angielski został odroczony wczoraj popołudniu. Na posiedzeniu Izby gmin we śróde, w odpowiedzi na kilka in- terpelacyi, oświadczył posekretarz stanu dla spraw zagranicznych Curzon, że nadeszło kilka not rządu tureckiego w sprawie pro- jektów reform, jakie mają być przeprowa- dzone w Armenii. Treść tych not podana została wiernie przez prasę. Niestety noty te nie mogą być uważane za zadawalniające. Projekt reformy nie zyskał wprawdzie ofi- cjalnego poparcia Niemiec, Austro-Węgier i Włoch, istnieje jednak przypuszczenie, że wspomniane mocarstwa z projektem owym sympatyzują i w drodze nie urzędowej do- radzały Porcie, aby go poddała przychylniej rozważce. Rząd angielski nie jest w możno- ści złożyć oświadczenia, jakich środków uży- cie może uznać za potrzebne. Rząd nie zwró- cił żadnej uwagi na oświadczenia *Nowosti*, że nadszedł czas, aby trzy interwenujące mocarstwa poparły swoje przedstawienia, u- czynione Porcie, demonstracją floty. *Nowo- sti* nie mają urzędowego charakteru; nie czyniono też tego rodzaju propozycyji.

Podczas obrad nad budżetem dla Indji przemawiał Fowler przeciw zatrzymaniu Czi- tralu. Maclean wniósł rezolucję, która oświad- cza, że Izba sponstrzega z obawą ciągły wzrost ciężaru podatków indyjskich z powodu ane- ksyi lub obsadzania załoga bezproduktywnych terytorjów granicznych. Sekretarz stanu dla Indji lord Hamilton, bronił uchwały rządu, podnosząc, że opuszczenie Czitralu zmusiłoby prawdopodobnie do zrzeczenia się Gilgitu i byłoby wydaniem Czitralu na łup anarchii. Rząd nie dąży ani do zapuszczenia się w sze- roką politykę graniczną, ani do nieokreśl- nego rozprzestrzeniania państwa indyjskiego. Wniosek Macleana odrzuciła Izba 137 gło- sami przeciw 23.

Dzienniki angielskie podają wiadomości o nowych rozruchach w Azji mniejszej. Zapew- niają, że powodem tych pogłosek jest nastę- pujące zdarzenie: Siedemnastu Armeńczyków napadło pod miejscowością Kemah, na podpu- kownika Reszyda-beja, który równocześnie jest dyrektorem sułtańskich dzierżaw w Ma- latia. Armeńczycy zabilili sierżanta, zranili inną osobę z orszaku Reszyda i dopuścili się rabunku.

Nadchodzące do Madrytu wiadomości stwierdzają zgodnie, iż stosunki w Marokko są ciągle niepomyślne. W znacznej części sułtanatu panuje wzburzenie, a panowanie sułtana jest tam tylko nominalnem. Obecnie w niezbyt wielkiej odległości od Tangeru staczają zaciętą walkę kabylowie z Benitez i Wadras. Sułtan Abdel-Azis zamierza dnia 7. h. m. wyruszyć z Fezu dla zwiedzenia części swego państwa. Wątpliwą jest jednak rzeczą, czy osobiste pojawienie się sułtana skłoni bntownicze szerepy do posłuszeństwa.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 września. Ministrowie wę- gierscy baron Banffy, dr. Lukacs i br. Josika przybyli tu dzisiaj.

Dziś przed południem złożył w ręce Najj. Pana przysięgę służbową nowomiano- wany prezydentem najwyższej Izby obrachun- kowej dr. Ernest Plener. Przy uroczystym tym akcie interweniowali: P. Minister spraw

zagranicznych hr. Gołuchowski i wielki na- dworny podkomorzy hr. Trauttmansdorf. Po złożeniu przysięgi był dr. Plener na osobnem posłuchaniu u Najj. Pana.

Wiedeń, 6 września. (Tel. prywat.) Pre- zydium stronnictwa zjednoczonej lewicy zwo- łało członków lewicy na zgromadzenie w dniu 15 b. m. do Aussee koło Ischlu. Przed- miotem obrad zgromadzenia będzie rozprawa nad położeniem politycznem.

Praga, 6 września. Namiestnik hr. Thun wydał odezwę, zawiadamiającą ludność Bu- dziejowic, Kromłowa i Kaplitz o Najwyższem Monarszem podziękowaniu i uznaniu za zgo- towane przez nią Najjaśniejszemu Panu uro- czyste serdeczne przyjęcie, za objawy patryo- tyczno-dynastycznych uczuć i za usługi wy- świadczone wojsku w czasie manewrów.

Praga, 6 września. (Tel. prywat.) Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik zapowiedział na dzień 8 b. m. Swoje przybycie do Pragi ce- lem zwiedzenia wystawy etnograficznej.

Budapeszt, 6 września. Najd. Arcy- książę Władysław po bezsennej spędzonej całej prawie nocy, usnął przed południem; po przebudzeniu się zmieniono bandaże. Najd. Arcyksiężna Klotylda nie odstępowala ani na chwilę od łóżka Swego Syna. Wczoraj rano przybyli Najd. Arcyksiężęta Józef i Józef August, oraz Najd. Arcyksiężna Marya Dorota i bezwzględnie udali się do szpitala, gdzie spędzili całe przedpołudnie. Najd. Arcyksią- żę Władysław spożył na obiad trochę mię- sa. Do szpitala nie wpuszczają nikogo. Z roz- porządzenia Najdostojniejszej Arcyksiężnej Rodziny nie będą ogłaszane dalsze biuletyny. Rodzina Chorego otrzymywać będzie co dwie godziny sprawozdania o przebiegu choroby.

Budapeszt, 6 września. Najd. Arcy- książę Władysław zmarł dzisiaj o go- dzinie trzy kwadrans na 11. (Arcyksiążę Władysław Filip urodzony w Alcsuth 16 lipca 1875 był młodszym Synem naczelnego komendanta honwedów Najd. Arcyksięcia Józefa i Najd. Arcyksiężnej Klotyldy. W armii dzierżył stopień porucznika piechoty).

Trentino, 6 września. Redaktor dzien- nika *Patria*, profesor Matteicic, został wczoraj wieczorem w lokalu redakcyjnym przez Trydenczyków, należących do stronnictwa skrajno narodowego, napadnięty i czynnie znieważony. Powodem napasła była notatka dziennikarska, potępiająca demonstracje skraj- nych narodowców.

Paryż, 6 września. Nieznany jakiś człowiek usiłował wczoraj po południu na schodach pałacu bankowego Rotszylda zapalić lont, przymocowany do puszki blaszanej, napełnionej materiałem wybuchowym. Skoro spostrzeżł, że jest śledzony, rzucił puszkę na ziemię. Na szczęście wybuch nie nastąpił. Sprawca zamachu schwytany, nie chciał wy- jawić swojego nazwiska a tylko zeznał, że jest anarchista i powiedział między innymi, że znajduje się ktoś drugi, któremu zamach się uda. Jest on bardzo podobny do tego anarchisty, który w swoim czasie wykonał zamach w kościele św. Magdaleny.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 września 1895, godzina 10 minut 40. Akceje kredytowe 407-35, Akceje kolei państwowej 411-75, Akceje tytoniowe —, Anglo-austryackie 178-25, Unionbank —, Południowej 112-25, Renta papierowa —, Akceje banku dla krajów koronnych 280-30, 4-prc. listy zastawne banku krajowe- go 98-25, 4-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 97-90, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 59-12—. Usposo- bienie wyczekujące.

Wiedeń, 6 września 1895 r. godz. 2 minut 15. Alpejskie Towarzystwo górnicze 102-20, Węgierskie akceje kredytowe 488-50, Akceje anglo-austryackie 178-75, Akceje ban- ku Union 354-75, Akceje kolei Południowej 112-37, Losy tureckie 78-50, Akceje kolei państwowej 410-25, Akceje kolei Lwowsko- Czerniowieckiej 324-50, 4-prc. galic. obliga- cye propinacyjne z 1889 r. 98-30, Akceje tytoniowe 243—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-90, Akceje kolei El- betal 294—, Akceje banku dla kra- jów koronnych 290-90, 4-prc. węgierska renta złota 122-55, Akceje banku związko- wego 174-50, Rubel papierowy 1-29-75, Wę- gierska renta papierowa 100—, Kredytowe ziemskie 543—, Kredyty 408-50, Rimamu- rania 292—. Usposobienie silniejsze.

Telegramy zbożowe z dnia 5 wrze- śnia 1895 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 16-10 do 16-20 zł. Buda- peszt: Pszenica na jesień 6-35 do 6-35 zł. Berlin: pszenica na czerwiec 134-50 zł.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Kreczowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą	Pociągi				Ze Lwowa odchodzą	Pociągi							
	pospieszne		osobowe			pospieszne		osobowe					
Z Berlina	1:22	5:10	7:00	9:06	9:00	Do Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8:40	2:50	11:00	4:55	10:25	6:45	
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	1:22	8:40	5:10	7:00	9:06	9:00	Do Warszawy	—	—	11:00	4:55	6:45	
Z Warszawy	5:10	—	—	—	9:06	9:00	Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 20/6)	—	—	—	—	6:45	
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 20/6)	—	—	—	—	—	9:00	Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów	8:40	—	11:00	4:55	—	
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (od 22/6 do włącznie 15/6)	5:10	—	—	—	—	—	Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11:00	—	—	
Z Muszyny - Krynicy i Mszany dolnej przez Tarnów	—	—	—	9:06	—	—	Do Muszyny - Krynicy przez Rzeszów	—	—	11:00	—	—	
Z Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	5:10	1:22	—	—	—	—	Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11:00	10:25	—	
Z Rozwadowa i Nadbrzezia	—	—	—	7:00	—	—	Do Rozwadowa i Nadbrzezia	—	8:40	11:00	4:55	—	
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	1:22	—	—	9:06	—	—	Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2:50	—	4:55	—	
Z Mezö-Laborez (Pesztu, Miskolca) przez Przemyśl	—	—	—	—	9:00	—	Do Mezö-Laboreza (Pesztu, Miskolca) przez Przemyśl	—	—	—	4:55	6:45	
Z Chabówki przez Przemyśl	—	1:22	—	—	—	9:00	Do N. Zagorza przez Przemyśl	—	—	—	4:55	6:45	
Z Zagorza przez Przemyśl	—	1:22	—	—	—	9:00	Do Chabówki przez Przemyśl	—	—	—	10:25	—	
Z Chyrowa przez Przemyśl	—	1:22	—	—	—	9:00	Do Chyrowa przez Przemyśl	2:50	—	4:55	10:25	6:45	
Z Ławoczego (Pesztu, Miskolca, Munkacza)	—	—	—	—	—	—	Do Ławoczego (Munkacza, Miskolca, Pesztu)	—	—	—	5:25	7:38	
Z Hrebenowa (od 10/7 do 21/8)	—	—	—	12:05	8:10	—	Do Hrebenowa (od 10/7 do 21/8)	—	—	—	9:33	—	
Z Skolego i Stryja	—	—	—	12:05	8:10	1:42	Do Skolego i Stryja	—	—	—	5:25	9:33	
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	12:05	8:10	1:42	Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	5:25	7:38	
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	—	—	—	Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	—	—	
Z Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga, Bukaresztu i Jas	9:50	—	—	—	—	—	Do Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga, Bukaresztu i Jas	6:15	—	—	—	—	
Z Suczawy, Czortkowa, Woronienki, Kałusza, Słobody rung., Jas i Bukaresztu	—	—	—	1:32	—	—	Do Suczawy, Słobody rung., Czudyna i Berhomethu (co poniedziałku) Radowiec	—	—	—	10:35	—	
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), i Sopowa	—	—	—	—	—	—	Do Suczawy, Czortkowa, Kałusza, Woronienki, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu	—	—	—	2:40	—	
Z Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Kimpolunga, Jas, Bukaresztu	—	—	—	—	—	—	Do Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Jas i Bukaresztu	—	—	—	10:30	—	
Z Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	7:37	—	—	Do Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	9:15	7:10	
Z Bełzca	—	—	—	8:00	4:40	—	Do Bełzca	—	—	—	9:15	—	
Z Podwoleczysk i Brodów na dw. Podzamcze	2:09	9:44	—	8:02	4:33	—	Do Podwoleczysk i Brodów z dw. Podzamcze	—	2:10	6:00	—	10:14	10:44
Z Podwoleczysk i Brodów na dw. główny	2:25	10:00	—	8:25	5:00	—	Do Podwoleczysk i Brodów z dw. głównego	—	1:56	5:46	—	9:50	10:20
Z Brzuchowie (od 12 maja do 10 września włącznie)	—	—	—	—	8:25	—	Do Brzuchowie (od 12/5 do 10/9) w dni powszednie	—	—	—	3:20	—	—
Z Zimnejwody co święta i niedzieli aż do odwołania	—	—	—	—	8:15	—	Do Brzuchowie (od 12/5 do 10/9) co niedzieli i święta	—	—	—	2:26	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Do Zimnejwody (od 12/5 do 10/9)	—	—	—	3:45	—	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustymi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 rano.
W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedają biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, tariff i rozkładów jazdy w formie kieszonkowej. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.
Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 min. Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

Nadesłane.

MARJÓWKA

Zakład wodoleczniczy.
Sezon trwa do 1 października, a w razie sprzyjającej pogody dłużej. 1118

Specjalista w chorobach żołądka, kiszki i wątroby

dr. Eugeniusz Kozierowski

po odbyciu specjalnych studiów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, zamieszkał przy ul. Kopernika l. 3, I. piętro, i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu. 1116

Okulista

dr. Szulistański

mieszka obecnie ul. Kilińskiego l. 2
dom Wgo Gubrynowicza.
Ordynuje od g. 12—1 i od g. 3—4.

Specjalista chorób uszu, nosa i gardła

dr. J. Reinhold

powrócił. 1096

HOTEL IMPERIAL
przy ul. Trzeciego Maja
poleca swoją z całym komfortem urządzoną kawiarnię i 1065

restauracyę
którą od dnia dzisiejszego prowadzi pierwszorzędnym kuchmistrem p. J. Delabiński.

Wystawy i Muzea.

— Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 6. września 1895.

1. Akcje za sztukę.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	222 50
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	324 50
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	435 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210 —
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200 —
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	250 —
2. List. zast. za 100 zł.	
Banku hip. 4 pr. kor.	97 —
5 pr. w. a.	—
wylosowane z 10 pr. premią	110 30
Banku hip. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100 60
Banku kr. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100 70
4 pr. w. a. w 57 l.	98 —
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	98 50
1. emis.	99 20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 4 1/2 lat	98 10
4 pr. w. a. los. w 56 l.	98 10
3. Listy dłużne za 100 zł.	
Gal. zakł. kred. włós. w likwidacji (daw. 5 pr. 2 1/2 pr. w. a.)	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	—
4. Obligi za 100 zł.	
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	98 40
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 25
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102 10
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	105 —
4 1/2 pr. w. a.	100 60
4 pr. w. a.	98 —
4 pr. koronowej	98 —
Losy miasta Krakowa	26 50
Stanisławowa	42 —
5. Monety.	
Dukat cesarski	5 67
Napoleonor	9 55
Półimperyał	9 80
Rubel rosyjski srebrny	1 26
papierowy	1 29 40
100 marek niemieckich	58 80

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4 września 1895.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.			
maj-listopad	101.20	101.40	
lut-listopad	101.25	101.45	
Jednolity dług państwa w srebrze			
styczeń-lipiec	101.55	101.45	
kwiecień-październik	101.55	101.45	
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	151.75	152.75	
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	155. —	155.50	
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	159.25	160.25	
" " 1864 po 100 zł.	196.50	197. —	
" " 1864 po 50 zł.	196.50	197. —	
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—	
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	158.50	158. —	
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	122.65	122.85	
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	101.30	101.50	
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.).			
Bukowiny	—	—	
Galicyj	—	—	
Niższej Austrii	109.75	—	
Siedmiogrodu	—	—	
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	98.25	99.25	
3. Akcje.			
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	176. —	176.50	
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	408.75	409.50	
Niższo-aust. Tow. eskont. po 500 zł.	923. —	924. —	
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—	
Gal. ban. d. h. i. prz. 4 zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—	
Gal. zakł. kred. ziem. 4 200 zł.	—	—	
Bank dla krajów koron. 4 200 zł.	288. —	289. —	
Bank austro-węgierski 4 600 zł.	1068. —	1072. —	
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—	—	
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	569. —	571. —	
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) 4 200 zł.	—	—	

Północna kolej

płaca żądają	
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3583.50
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	324. —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw. 140.75	—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	208. f 0
209. —	
4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złoście w 50 l.	121.50
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.90
" " " " 3 pr.	117.25
" " " " 3 pr. em. 1889	118.75
G. zakł. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—
" " " " w 36 l. 6 pr.	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98.75
" " " " po 4 1/2 pr. w	—
" " " " po 4 1/2 pr. w	98.50
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l. 101. —	101.75
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.40
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	100.30
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	101.40
" " " " wyl. 4 1/2 pr.	101.40
" " " " w 41 l. wyl.	99.50
po 4 pr.	100.50
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	100.90
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4 1/2 pr.	101.35
po 100 zł. 1887	—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.	—
detto (Jarosław-Sokal)	—

Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.

płaca żądają	
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1834	93.80
z r. 1834	94.80
z r. 1834	98.55
z r. 1866	99.95
z r. 1872	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	—
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	147.75
148.25	
6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw. 202. —	—
Clarego po 40 zł. m. k.	58. —
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk. 140. —	146. —
Keglewicza po 10 zł. m. k.	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	61. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50
węg. po 5 zł.	11. —
Fundacya szpitala Areyka Rudolfa po 10 zł. a. w.	23.50
Salma po 40 zł. m. k.	70. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	72. —
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw)	42.75
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	150. —
po 50 zł. a. w.	72. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	53. —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	55. —
7. Wekle (za 3 miesiące).	
Augsburg za 100 w. p. n.	—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—
Londyn za 10 ft. szt.	120.75
Paryż	47.77.5
48.85	
Kurs złota.	
Dukat cesarski men.	5.74
pełnej wagi	5.74
Korona	5.72
20-frankówka	9.58
Rosyjski półimperyał	9.59.5
Talar związkowy	—
Srebro	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 836 (6158 2—3)
Dnia 24 września 1895 o godzinie 11 rano odbędzie się licytacja za pośrednictwem pisemnych ofert, celem zabezpieczenia dostawy 5200 klg. oleju rzepakowego podwójnie czyszczonego w roku 1896.
Warunki mogą być przejrzane w godzinach urzędowych.
C. k. Zarząd salinarny.
Bochnia, dnia 3 września 1895.

L. 7885 (6142 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 17 października 1895 i dnia 18 listopada 1895 każdym razem o godz. 10 rano w tut. Sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 205 księgi gruntowej dla gminy katastr. Iwli objętej Józefa Muchy własnej celem zaspokojenia wierzytelności Heleny Meus w kwocie 150 złr. zpn.

Cenę wywołania stanowi kwota 1050 złr. w. a.
Wadyum kwota 105 złr.
Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki hipoteczne można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Dukla, dnia 2 lipca 1895.

L. 4495 (6140 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 17 października 1895 i dnia 18 listopada 1895 każdym razem o godz. 10 rano w tut. Sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 99 księgi gruntowej Teodorówka objętej Wincentego Borka własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Herza Bernsteina w kwocie 19 zł. 90 ct.
Cenę wywołania stanowi kwota 750 zł. Wadyum kwota 75 złr.
Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Dukla, dnia 7 czerwca 1895.

L. 13225 (6070 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia” w Pradze w kwocie 392 złr. 24 ct. aw. zpn. zostanie

L. 11323 (6074 1—3)
W celu zaspokojenia pretensji Naftalego Charaka w kwocie 151 złr. i Szmila Strickera w kwocie 70 złr. aw. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie w sali rozpraw Nr. 8 na dniu 29 października i 17 grudnia 1895 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż $\frac{1}{10}$ części posiadłości gruntowej objętej wyk. hip. l. 195 ks. gr. gminy Stojanów dłużnika Jana Golańskiego syna Sobka własnych.

Cena wywołania 735 złr.
Wadyum 73 złr. 50 ct.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Zdzisław Więckowski w Radziechow.

C. k. Sąd powiatowy.
Radziechów, 31 lipca 1895.

L. 2358 (6076 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Borucha Marmoroscha przeciw Stefanowi Dmytryszyn pto 40 złr. aw. zpn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż $\frac{1}{3}$ części realności wyk. hip. l. 149 i $\frac{2}{9}$ części realności gminy kat. Dzwiniacz objętych w dwóch terminach dnia 24 października 1895 i dnia 28 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem, w których realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, w drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cenn wywołania 90 złr.
Wadyum 9 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. archiwum.

Sołotwina, dnia 31 lipca 1895.

L. 3697 (6094 1—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Liskach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności masy spadkowej sp. Andrzeja Bernackiego w kwocie 129 złr. z pn. w dn. 21 października 1895 i w dniu 25 listopada 1895 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności whl. 33 ks. gr. gm. Rusocice objętej, masy spadkowej sp. Jana Paszczy własnej.

Cena wywołania wynosi 2482 złr. wa.
Wadyum 248 złr. 20 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Franciszek Horak substytut c. k. notariusza w Liskach.

Liszki, 28 czerwca 1895.

L. 20.147 (6085 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemysłu podaje do powszechnej wiadomości że w sprawie egzekucyjnej Pinkasa Walkera przeciw Aleksie Kisiel o zapłaceniu kwoty 28 złr. 32 ct. odbędzie się dnia 25 października 1895 i dnia 25 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6 przymusowa sprzedaż sumy 100 złr. aw. zpn. cięższej na realności objętej whl. 68 dla gminy Siedlisk, Iwana Kisielei własnej na rzecz Aleksiego Kisielei.

Cenę wywołania stanowi kwota 100 złr.
Wadyum zaś 10 proc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. Dr. Peipera w Przemysłu.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemysł, dnia 30 lipca 1895.

L. 24880 (6116 1—3)

W c. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Karoliny Feuerstein w kwocie 6901 złr. zpn. 29 października 1895 i 3 grudnia 1895 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 1996 w Krakowie objętej dłużników Jana i Maryanny małż. Kohoutów własnej.

Cena wywołania wynosi 3220 złr.
Wadyum wynosi 322 złr.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. Dr. Kopff w Krakowie, zastępcą adw. Dr. Smolarski.

Kraków, dnia 12 lipca 1895.

L. 6295 (6129 1—3)

Mościński c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej Meilechowi Segalowi sumy 100 złr. aw. zpn. odbędzie się tamże w dniach 25 października 1895 i 29 listopada 1895 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja połowy realności dłużnika Józefa Hussakowskiego wyk. hyp. 185 gminy kat. Mościska objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania 425 złr. lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 42 złr. 50 ct., resztę warunków i aktów można przejrzeć w Sądzie.

Mościska, dnia 18 maja 1895.

L. 10075 (6087 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Karola Königa w kwocie 400 złr. wa. z pn. odbędzie się dnia 31 października i 28 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lwh. 187 i położonych dłużników masy spadkowej Józefa i Maryi Migdałów i masy spadkowej Józefa Dobii własnych.

Cena wywołania 710 złr. aw.
Wadyum 72 złr.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Biała, dnia 9 sierpnia 1895.

L. 7013 (6105 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach podaje do wiadomości że na zaspokojenie pretensji Dawida Leiby Harnischa przeciw Leizorowi Meltzerowi o 110 złr. zpn odbędzie się w tut. Sądzie dnia 14 listopada 1895 i dnia 12 grudnia 1895 zawsze o 10 godz. rano, przymusowa sprzedaż realności whl. 40 w Chorostkowie Schefta Winklera, Scheiwy Winkler i Bruchy Winkler własnej.

Cena wywołania wynosi 1400 złr. aw.
Wadyum 140 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Kopyczyńce, dnia 15 sierpnia 1895.

L. 4971 (6051 1—3)

Sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w ilości 8 rat po 22 złr. 50 ct. zpn. odbędzie się tutaj dnia 23 października i 27 listopada 1895 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 130 i 347 gminy Ościnów objętych, Jana Boducha i Józefa Musiała własnych.

Cena wywołania 105 złr. i 1020 złr.
Wadyum 10 złr. i 102 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Dr. Myciński w Żabnie.

Żabno 27 lipca 1895.

L. 5311 (6018 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Ludwika Gawła w kwocie 1900 złr. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie na dniu 21 października 1895 i 25 listopada 1895 każdym razem o godz. 10 z rana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż 1691/1701 części realności pod lk. 274 lwh. 274 w Oświęcimiu, Hani Kriegerowej własnych.

Cena szacunkowa 21067 złr. 17 $\frac{1}{2}$ ct. stanowi cenę wywołania.
Wadyum 2107 złr.

Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejżenia.

Oświęcim, 18 lipca 1895.

L. 4392 (6141 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości że dnia 21 października i dnia 21 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 rano w c. k. Sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż $\frac{4}{8}$ części realności dawniej pod l. k. 70 w Dukli położonej według wyk. hip. l. 359 gminy kat. Dukla spadkobierców Izaka Treffa a mianowicie Chaima Treffa w $\frac{2}{8}$ częściach, Joela Treffa Leiby Treffa po $\frac{1}{8}$ części własnej protokołem z 20 kwietnia 1888 l. 2198 ocenionej celem zaspokojenia wierzytelności spadkobierców Mendla Reicha w kwocie 107 złr. 65 ct. w. a.

Cenę wywołania stanowi kwota 175 złr. w. a.
Wadyum kwota 17 złr. 50 ct.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dukla, dnia 28 czerwca 1895.

L. 5334 (6173 1—3)

Mościński c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej sumy Janowi i Agnieszce Stasiaczkom od Jana Wiącka i Franciszka Kowalskiego kosztów sporu w ilości 12 złr. 73 ct. aw. z pn. odbędzie się tamże w dniach 10 września 1895 i 24 września 1895 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności, dłużników Jana Wiącka i Franciszka Kowalskiego wyk. hip. 224, 76 i 74 gm. Strzelczyka objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywołania.

Resztę warunków i aktów można przejrzeć w Sądzie.

Mościska, dnia 22 maja 1895.

L. 1628 (6185 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze przeprowadzi w budynku sądowym w dniach 14 października i 11 listopada 1895 każdym razem o godz. 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Zbiorowej kasy sierociej w Wadowicach w kwocie 250 złr. publiczną licytację $\frac{6}{12}$ części małoletnich Katarzyny, Maryanny, Jana, Józefa, Stanisława i Ludwika Kulawików własnej, lwh. 12 gm. kat. Spytkowo objętej.

Cena wywołania 1591 złr. 50 ct.
Wadyum 160 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Roman Madeyski c. k. not. w Zatorze.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Zator, 30 maja 1895.

L. 1629 (6186 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze przeprowadzi w budynku sądowym w dniach 14 października i 11 listopada 1895 o godz. 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Zbiorowej kasy sierociej w Wadowicach w kwocie 250 złr. publiczną licytację $\frac{6}{12}$ części małoletnich Katarzyny, Maryanny, Jana, Józefa, Stanisława i Ludwika Kulawików własnej, lwh. 12 gm. kat. Spytkowo objętych.

Cena wywołania 1591 złr. 50 ct.
Wadyum 160 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Roman Madeyski c. k. not. w Zatorze.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Zator, 30 maja 1895.

L. 1629 (6186 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zatorze przeprowadzi w budynku sądowym w dniach 14 października i 11 listopada 1895 o godz. 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Zbiorowej kasy sierociej w Wadowicach w kwocie 250 złr. publiczną licytację $\frac{6}{12}$ części małoletnich Katarzyny, Maryanny, Jana, Józefa, Stanisława i Ludwika Kulawików własnej, lwh. 12 gm. kat. Spytkowo objętej.

Cena wywołania 1591 złr. 50 ct.
Wadyum 160 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Roman Madeyski c. k. not. w Zatorze.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Zator, 30 maja 1895.

L. 5406 (6182 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Słemieniu zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Wawrzyńca Kawy w sumie 14 złr. 73 ct. z pn. odbędzie się w dniach 15 października i 15 listopada 1895 każdym razem o godz. 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 355 w Stryszawie położonej, składającej się z całego ciała hip. lw. 704 połowy ciała hip. lw. 711 i $\frac{3}{8}$ części ciała hip. lw. 712 ks. gr. gm. kat. Stryszawa, dłużnika Stanisława Janika syna Wojciecha własnej.

Cena wywołania 470 złr.
Wadyum 47 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejżenia w registraturze sądowej.

Słemień, 10 marca 1895.

L. 1766 (6196 1—3)

Dnia 18 września b. r. o godzinie 11 przed południem odbędzie się w biurze podpisanego c. k. zarządu salinarnego licytacja za pomocą ofert pisemnych, celem dostawy w roku 1896:

17700 klgr. oleju rzepakowego podwójnie czyszczonego do świecenia,
3200 klgr. oliwy mineralnej do smarowania maszyn.

Oferty wnosić można albo na obydwa materiały, lub jeden z nich.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć w zwykłych godzinach urzędowych w biurze podpisanego c. k. zarządu można.

C. k. Zarząd salinarny.
Wieliczka, 5 września 1895.

L. 641 (6152 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 33 złr. 60 ct. aw. zpn. przymusowa sprzedaż realności wykazem hyp. l. 55 księgi grunt. gminy Woronow objętej dłużnika Chomy Pawluka własnej w tut. Sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz Hindy Itty Lichterowej na 16 października i dnia 21 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem przedsięwzięta zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 300 złr. wadyum wynosi 30 złr. aw.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony Paweł Kukiz z Uhnowa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Uhnów, dnia 24 maja 1895.

L. 7030 (6150 2—3)

W dniach 18 września 1895 i 23 października 1895 każdym razem o 9 godzinie rano, odbędzie się w Sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacja $\frac{5}{24}$ części realności Iwana Meryndy własnej pod l. k. 38 w Łokutkach położonej ciała tabularne stanowiącej wykazem hyp. l. 41 ks. gr. gm. kat. Łokutki objętej, celem zaspokojenia sumy 7 złr. 69 ct. aw. zpn. na rzecz Iwana i Michała Wasylyszynów.

Te $\frac{5}{24}$ części realności na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostaną sprzedane.

Cena wywołania 162 złr.
Wadyum 10 proc.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p. Jan Czechowicz.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w Registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz, dnia 18 czerwca 1895.

L. 3776 (6153 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Selzera przeciw Abrahamowi Fund i Chaji Fund

ur. Schrott pto 312 złr. 80 ct. aw. zpn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności lwh. 181 i 961 ks. gr. gm. kat. Żłotniki objętej Abrahama Fund i Chaji Fund ur. Schrott w dniach 30 września i 30 października 1895. każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania za ciało hip. lwh. 181 kwota 150 złr.
Cena wywołania za ciało hip. lwh. 961 kwota 2650 złr.

Wadyum 10 proc. ceny wywołania.
Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Wiśniowczyk, dnia 30 czerwca 1895.

L. 1822 (6127 2—3)

Dnia 16 października i 20 listopada 1895 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 181 ks. gr. gm. Przyborów objętej Macieja Kołodzieja własnej na rzecz Stanisława Gębali celem zaspokojenia sumy 9 złr. 50 ct. aw. zpn.

Cena wywołania 233 złr. 82 ct.
Wadyum 23 złr. 40 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. Dr. Parvi w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 30 Maja 1895.

L. 13112 (6104 2—3)

C. k. miejsko delegowany Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości że na zaspokojenie pretensji Banku krajowego we Lwowie pto 26 złr. 72 ct. 26 złr. 66 ct., 26 złr. 60 ct. i 426 złr. 35 ct. aw. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie dnia 12 listopada 1895 i dnia 10 grudnia 1895, zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 74 gminy katastr. Horodyszczce objętej Semena Hnatów syna Andrusza własnej.

Cena wywołania 1000 złr. aw.
Wadyum 100 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnopol, dnia 15 lipca 1895.

L. 6991 (6132 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensji Jana Postróżnego w kwocie 66 złr. 17 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż $\frac{1}{4}$ części posiadłości objętej wyk. hip. l. 50, $\frac{1}{8}$ części lwh. 49 i $\frac{1}{16}$ części lwh. 47 Olszanka objętych a Wawrzyńca Wójcika własnych na dniu 24 września 1895 i na dniu 22 października 1895 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 48 złr. 25 ct.
Wadyum 12 złr.

Resztę aktów przejrzeć można w Registraturze.

Stary Sącz, dnia 31 lipca 1895.

L. 11652 (6097 3—3)

C. k. Sąd powiatowy Rohatyński ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności w Babuchowie wedle wyk. hip. l. 178 i 376 w całości i wedle wyk. hip. l. 379 w $\frac{3}{4}$ częściach teje gminy dłużnika Onufrego Sassa własnej na zaspokojenie wierzytelności Jossla Bratspieja w kwocie 24 złr. dnia 30 października 1895 i dnia 4 grudnia 1895 o godzinie 10 rano na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Cena szacunkowa wynosi za ciało hip. l. 178 kwotę 414 złr. 50 ct., za ciało hip. l. 376 kwotę 80 złr. a $\frac{2}{4}$ części ciała hipotecznego kwotę 62 złr. 50 ct.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej i wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz.
Rohatyn, dnia 22 sierpnia 1895.

L. 12292 (6115 3—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Kasy oszczędności miasta Krakowa w kwocie 400 złr. aw. i Józefa Langrocka w kwocie 2000 złr. z pn. w dniu 16 października 1895 i 20 listopada 1895 zawsze o godz. 11 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 31 dz. VIII. w Krakowie położonej wyk. hip. l. 1427 objętej, do nieobjętej masy spadkowej Chai z Jolasów Rosenblumowej należącej.

Cena wywołania wynosi 32461 złr.
Wadyum 3247 złr.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. Dr. Fischler, zastępcą adw. Dr. Berman.
Kraków, dnia 12 lipca 1895.

Von der Militär-Verwaltung werden nach kaufmännischer Usance beschafft:

Zarząd wojskowy ma zakupić zwyczajem kupieckim:

Abstellungs-Termin Termin dostawy		Für das Militär-Verpflegs-Magazin in — Dla wojsk. magazynu prowiantowego w						Für das Militär-Verpflegs-Filialmagazin in Dla filii wojsk. magazynu prowiantowego w	
		Krakau — Kraków		Tarnow — Tarnowie		Olmütz — Olomuńcu		Bochnia — Bochni	
		Bastion IV oder Verpflegs-Baraken beim Bahnhof Podg.-Płaszów Bastion IV lub baraki obok dworca kolei Podgórze-Płaszowa							
		Roggen Zyto	Owies Hafer	Roggen Zyto	Hafer Owies	Roggen Zyto	Hafer Owies	Hafer Owies	
M e t e r z e n t n e r — c e n t. m e t r.									
bis Ende — do końca	October (Października)	1895	3 500	6.000	—	300	1.800	2.200	400
	November (Listopada)		3.500	5.900	1.000	1.500	1.800	2.200	400
	Dezember (Grudnia)		3.500	5.900	1.000	2.000	1.800	2.200	400
	Jänner (Stycznia)		3.500	5.900	1.500	2.000	1.800	2.200	500
	Februar (Lutego)	1896	3.500	5.900	1.200	1.500	1.800	2.200	500
	März (Marca)		3.500	5.900	—	1.500	1.500	2.200	500
	April (Kwietnia)		3.500	5.900	—	1.500	—	1.900	500
	Mai (Maja)		3.500	5.900	—	—	—	—	300
Zusammen			28.000	47.300	4.700	10.300	10 500	15.100	3.500

1. Die bezüglichlichen, in Briefform deutlich abgefassten mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Verkaufsangebote, welche an kein kürzeres als ein Impegno von 10 Tagen gebunden sein dürfen, sind bis längstens 2 October 1895 9 Uhr Vormittags an die Intendanz des k. und k. 1 Corps in Krakau, mit der Bezeichnung „Verkaufsangebot auf Roggen und Hafer“ versehen, einzubringen.

Nachträglich, oder im telegraphischen Wege einlangende Verkaufsangebote, sowie solche, welche den gestellten Bedingungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

2. Die Verkaufsangebote können entweder auf das ganze Quantum oder auch nur auf kleinere Partien der Bedarfsmengen von Producenten selbst bis 100 q herabgestellt werden, wobei sich aber die Militär-Verwaltung das Recht vorbehält, auch nur den einen oder anderen Artikel, oder nur Theilquantitäten der offerierten Mengen anzunehmen.

3. Der Intendanz unbekanntes Unternehmen haben zu veranlassen, dass über ihre Solidität und Leistungsfähigkeit ein Zeugnis u. z. wenn sie protokollierte Firmen haben, von der Handels- und Gewerbekammer, sonst aber von der zuständigen k. k. politischen Bezirks-Behörde (in Städten mit eigenen Statuten vom Magistrate) bei der Intendanz des k. und k. 1 Corps in Krakau rechtzeitig einlange.

Derartige Unternehmer sowie alle anderen, falls es die Corps-Intendanz für nothwendig erachtet haben weiters die Erfüllung der eingegangenen Verpflichtung durch den Erlag einer Caution in der Höhe von 10 Prozent des nach den genehmigten Preisen entfallenden Wertes der erstandenen Lieferung zu versichern. Diese Caution hat der Verkäufer mit dem Schlussbriefe beizubringen.

Producenten, Gemeinden, sowie landwirtschaftliche Vereine sind hinsichtlich der Leistung welche sie mit eigenen Erzeugnissen bewirken können, vom Erlage der Caution befreit.

Producenten (Landwirte) haben Zeugnisse der betreffenden landwirtschaftlichen Corporationen zugleich mit dem Verkaufsangebot beizubringen, in welchen bestätigt wird, dass sie wirklich Producenten sind und dass das ganze offerierte Quantum von ihnen producirt wird.

4. Im Verkaufsangebot muss die Provenienz der offerierten Frucht unbedingt angegeben werden. Auf Früchte ausländischer Provenienz wird nur ausnahmsweise reflectirt und es wird für diesen Fall bestimmt, dass die Verkaufswerber die Provenienz gleichfalls anzuführen und mit dem Offerte zwei versiegelte Muster im Minimalgewichte von je 2 kg. beizubringen haben.

5. Die Abstellung der offerierten Artikel hat in die Depots der vorgenannten Verpflegs-Magazine nach Weisung derselben und für die Militär-Verwaltung spesenfrei zu erfolgen. Manipulations-Räume werden grundsätzlich keine zugestanden und bleiben diesbezügliche Ansuchen ganz unbeachtet.

Im Verkaufsangebot ist auch anzugeben, ob die Waare in Säcken oder alla rinfusa übergeben werden wird.

6. Die Preise sind nicht cumulativ, sondern für jeden Artikel abgeordnet anzugeben.

7. Wird für die Abstellung die Begünstigung des Militär-Tarifes im Rückvergütungswege in Anspruch genommen so ist die Provenienz wo möglich nach den Bezugsorten zu spezifizieren.

Es wird besonders aufmerksam gemacht, dass auf verschiedenen Bahnstrecken im allgemeinen Verkehre namentlich für Getreide in vollen Waggonladungen, Spezial-Tarife bestehen, welche noch billiger sind als die Militär-Tarife.

8. Die Vorleiheung ärarischer Säcke kann nur ausnahmsweise nach Massgabe der vorhandenen Vorräthe wenn dies im Verkaufs Antrage bedungen erscheint und absolut nur gegen Entrichtung der Leigebühr zugestanden werden.

9. Die Bezahlung erfolgt, und zwar:

a) Für Krakau: Im Jahre 1895 wird kein Roggen oder Hafer bezahlt, die im Jahre 1895 eingelieferten Mengen und die noch nachher einzuliefernden Raten nach bewirkter anstandsloser Übernahme derselben im Jahre 1896.

b) Für Bochnia: Im Jahre 1895 wird kein Hafer bezahlt. Die im Jahre 1895 eingelieferten Mengen und die noch nachher einzuliefernden Raten nach anstandsloser Übernahme derselben im Jahre 1896.

c) Für Olmütz: 1000 q. Roggen gleich nach bewirkter Abstellung im Jahre 1895 der Rest der im Jahre 1895 eingelieferten Mengen und die noch nachher einzuliefernden Raten, nach bewirkter anstandsloser Übernahme im Jahre 1896. Hafer wird im Jahre 1895 keiner bezahlt.

d) Für Tarnow: 300 q. Hafer gleich nach bewirkter Abstellung im Jahre 1895, der Rest der im Jahre 1895 eingelieferten Mengen und die noch nachher einzuliefernden Raten nach bewirkter anstandsloser Übernahme derselben im Jahre 1896. Roggen wird im Jahre 1895 keiner bezahlt.

10. Von Seite der Verkäufer findet die Entrichtung der Verzehrungs-Steuer nicht statt. Die Stempelauslagen für die Quittungen aus dieser Lieferung zahlt das Ärar.

11. Der Roggen und Hafer müssen mindestens die für die Verpflegung des k. u. k. Heeres vorgeschriebene (magasinsmässige) Qualität haben und es wird in dieser Beziehung dann rücksichtlich der näheren Bedingungen, welche den Kaufabschlüssen zur Grundlage zu dienen haben, auf das für die vorliegende Ausschreibung ämtlich ausgefertigte und bei der Intendanz des k. und k. 1 Corps in Krakau, dann bei den Militär-Verpflegs-Magazinen in Krakau, Olmütz, Tarnow und beim Militär-Verpflegs-Filialmagazine in Bochnia, ferner bei sämtlichen politischen Bezirks-Behörden und den landwirtschaftlichen Haupt- (Landes) Vereinen, aufliegenden Usancen-Heft vom 22 August 1895 zu Nro 4874 hingewiesen.

1. Dotyczące w formie listowej dokładnie ułożone, marką stempłową na 50 ct. zaopatrzone oferty cen sprzedaży, zobowiązujące nie na krótszy termin niż 10 dni, mają być oddane z napisem: „podanie cen sprzedaży na żyto i owies“ najpóźniej do dnia 2 października 1895 o godzinie 9 przed południem w biurze intendatury c. i k. 1 Korpusu w Krakowie. Podania cen sprzedaży nadeszłe za późno, lub drogą telegraficzną, jakoteż takie które warunkom wymaganym nie odpowiadają, nie będą uwzględnione.

2. Podania cen sprzedaży mogą opiewać albo na całą ilość, albo też na mniejsze partie, ilości potrzebnej, jednak tylko od producentów, aż do 100 centnarów metrycznych, przy czem zarząd wojskowy zastrzega prawo, do zatwierdzenia także tylko jednego lub drugiego artykułu, lub też zatwierdzenia pewnej części z oferowanej ilości.

3. Intendanturze nie znani, przedsiębiorcy, mają się o to postarać, ażeby świadectwo ich rzetelności i możności dostawy wystawione w razie, jeżeli są protokołowaną firmą, przez dotyczącą władzę polityczną (w miastach z własnym zarządem przez magistrat miasta) do intendatury c. i k. 1 Korpusu w Krakowie przed rozprawą przesłane zostało.

Tacy przedsiębiorcy, jakoteż wszyscy inni, jeżeli tego intendatura korpusu za potrzebne uzna, mają zapewnić spełnienie swych zobowiązań złożeniem kaucyi w wysokości 10 procent wartości całej dostawy.

Tę kaucyę ma złożyć przedsiębiorca równocześnie przy spisaniu listu ugodowego (Schlussbrief). Producenti, gminy, jakoteż rolnicze towarzystwa są; odnośnie do odstawy własnych produktów od kaucyi zwolnieni. Producenti (gospodarze wiejscy) mają do swoich podań cen sprzedaży dołączyć świadectwo przez dotyczące stowarzyszenie rolnicze wystawione, w którem stwierdzonem być ma, że oni rzeczywiście są producentami i że całą zaoficerowaną ilość przez nich uprawianą jest.

4. W ofercie musi być bezwarunkowo podane pochodzenie oferowanego zboża. Zboża pochodzące z zagranicy mogą być wyjątkowo przyjęte i w danym razie muszą przedsiębiorcy również wymienić pochodzenie tegoż i nadesłać wraz z ofertą dwie zapieczętowane próbki wazące co najmniej po dwa kilogramy.

5. Dostawa artykułów przedmiotem oferty będących ma się odbyć w składach wyż wymienionych wojskowych magazynów prowiantowych według wskazówek tychże i bez wszelkich wydatków ze strony zarządu wojska. Miejsca manipulacyjne nie będą przyznane a próby o takowe nieuwzględnione zostaną.

W ofercie podać należy także, czyli towar w workach lub na składach (alla rinfussa) oddanym być ma.

6. Na dostawie się mające artykuły nie należy podać cen na wszystkie razem, lecz na każdy artykuł osobno.

7. W razie posługiwania się przy dostawie na kolejach taryfą wojskową (w drodze wynagrodzenia zwrotnego) musi być miejsce pochodzenia o ile możności szczegółowo opisane.

Zwraca się szczególnie uwagę, że na rozmaitych szlakach kolejowych w ogólnym obrocie, mianowicie, dla zboża w pełnych wagonach, osobne istnieją taryfy, które jeszcze taniej opiewają, aniżeli taryfa wojskowa.

8. Rządowe worki mogą być tylko wyjątkowo, i to według możności znajdujących się zapasów za opłaceniem na żytości przepisanej za pożyczanie jeżeli takowe w ofercie cen sprzedaży zastrzeżonem było wydane.

9. Zapłata nastąpi a, to:

a) W Krakowie: w roku 1895 żyto i owies nie będą płacone. Za dostarczone ilości ewentualne w późniejszych ratach w roku 1895 po odbiorze takowych w roku 1896.

b) Dla Bochni: w roku 1895 żaden owies nie będzie zapłacony. Za resztę zaś w r. 1895 dostarczonych ilości, ewentualnie w późniejszych ratach po odbiorze takowych w roku 1896.

c) Dla Olomuńca: 1000 q żyta zaraz po odstawieniu w roku 1895. Za resztę zaś w roku 1895 dostarczone ilości ewentualnie w późniejszych ratach po odbiorze takowych w roku 1896. Owies w roku 1895 nie będzie płacony.

d) Dla Tarnowa: 300 q. owsa zaraz po odstawieniu w roku 1895. Za resztę zaś w roku 1895 dostarczone ilości, ewentualnie w późniejszych ratach po odbiorze takowych w roku 1896. Żyto w roku 1895 nie będzie płacone.

10. Od przedsiębiorców podatek konsumcyjny nie opłaca się.

Przepisane należytości stempłowe od kwitów teje dostawy ponosić będzie Zarząd wojskowy.

11. Żyto i owies musi pod względem jakości najmniej posiadać własności przepisane dla tychże artykułów i zwraca się uwagę odnośnie do tychże, jakoteż wszelkich bliższych warunków, mających służyć za podstawę do zawarcia układu sprzedaży na zeszyt warunków sprzedaży sposobem kupieckim (Usance-Heft) z dnia 22 sierpnia 1895 r. do Nru 4874, który dla dotyczącej rozprawy urzędownie wystawiony w biurze Intendatury c. i k. 1 Korpusu w Krakowie, także i w magazynach zaopatrzenia wojska w Krakowie, Olomuńcu, Tarnowie i filialnym magazynie zaopatrzenia wojska w Bochni, jak niemniej we wszystkich politycznych władzach powiatowych i towarzystwach głównych (krajowych) rolniczych się znajduje i przez każdego przejrzanym być może.

Jede dieses Usa
12. Preisbonif
13. in Krakau
bezogen w
14. Bochnia k
15. dere Begü
im Intend
eingegeben
L. 11077
C
sza, że ce
ct. odbędz
Frisch w t
whl. 543
Geletij sy
dzielnika
razem o g
Wad
Wyc
szte waru
turze sad
Kur
Dr. Stane
Kału
L. 45.511
Ck. Sad
wie podaj
gzekucyjn
sławowi J
się dnia 1
razem o g
sali rozpr
sumy 37
hipoteczn
73 na 1/6
we Lwow
karty B.
zapisanej
skiego za
Cent
Wac
Kur
ustanowio
adw. Dr.
War
ny można
Lwo
L. 3323
W
pada 189
odbędzie
cya realn
objętej, n
wowskiej
i tow. w
Cent
Wac
Przy
sza realn
sprzedan
Kur
ustanowio
Gruńskie
znanych
Jankla R
jest Schle
Pro
czny oraz
rzcę moż
Del
L. 250
C
zaspokoj
wynoszą
egzekucyj
1/6 częśc
w księdz
wedle po
Jana Sio
tutejszym
a mianow
28 listop
przed pol
Cent
Wa
Kur
ustanowio
stepstwer
Ees
poteczny
w regist
Del
L. 244
Pos
manipula
raz do o
Swi
Pod
odpowied
Sko

Henneberga jedwab

prawdziwy tylko, gdy z mojej fabryki
wprost sprowadzane.

jakoteż jedwab Henneberga czarny, biały i kolorowy od 35 ct. do zł. 14.65 (około 240 rozlicznych jakości i 2000 różnych barw i deseni itd.) czarne, białe i kolorowe od ct. 45 do zł. 11.65)

Jedwabne damasty	od zł. —.65 do 14.65	Jedwabne bengaliuy	od zł. —.80 do 7.65
Jedw. materye włos. na suknie	8.65 " 42.75	Jedwabne grenadyny	" —.80 " 3.80
Jedwabne fulary	— .60 " 3.35	Jedwabne Faille française	" 1.45 " 6.80
Jedwabny atlas dla masek	— .35 " 1.90	Jedwabna Surah	" —.80 " 8.80
Jedwabne Merveilleux	— .45 " 5.85	Jedwabny fular japoński	" —.80 " 3.35
Jedwabne materye balowe	— .35 " 14.65	Jedwabne Crepe do Chine	" 1.35 " 6.65

za meter

Jedwab Armu es, Merveilleux, Duchesse, Cristaline, Moire antique, Moseovito, Marcellines, etc. —
Jedwabne kołdry i materye na chorągwie etc. — Wolne od porta i cła do domu. Wzory odwrotnie. —
Listy do Szwajcaryi kosztują 10 ct., karty 5 ct. 64

Fabryka jedwabiu G.Henneberga w Zurychu, c. k. dostawca nadworny. 64

Nakładem
Wincentego Kuczabińskiego
we Lwowie, wyszło z druku

Zbiór kazań na rozmaite uroczystości

przez ks. dr. Błażeja Jaszowskiego,
Cena 3 zł. 50 ct. w. a — na porto dołączyć 20 ct

Do nabycia w głównym składzie przedmiotów
treści religijnej 1109
Wincentego Kuczabińskiego
we Lwowie, ul. Kopernika 2.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem
dwa centy.

Nauki buchalteryi podwójnej udziela osobno za porozumieniem, zbiorowo w kursach specjalnych (dla pań odrębnie), zakłada księgi, przeprowadza skontra, informuje L. E. Veltze, ul. Krakowska 1. 7. 884

Korzystnie do sprzedania

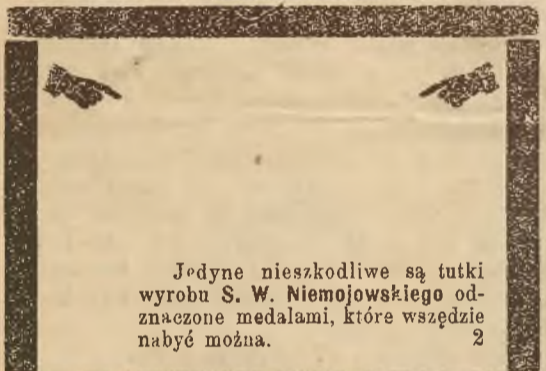
z powodu wyjazdu właścicieli **dwie domy w Lisku** (jeden szwajcarski) z ogrodem, nowe, doskonale w zrab budowane, urządzone z wykwintem. przynoszące rocznego czynszu 400 zł. (wolne od podatku 11 lat). Wiadomość pod adresem W. Jeleński, inżynier powiatowy w Gródku. Cena 6500 zł.

W ostatniej nędzy pozostaje Karolina Sienkiewicz chora na epilepsyę i błaga o jakiekolwiek wsparcie, ul. św. Wojciecha 1. 6.

Wszelkie roboty rysownicze, jakoteż portrety, dypłomy, napisy, karty tytułowe itp. wykonują znany rysownik. Wiadomość w Administracyi Gazety Lwowskiej.

Rutynowany kuchmistrz

poszukiwany przez Zarząd hotelu Georgera we Lwowie, do samodzielnego prowadzenia kuchni na własny rachunek. Odnosne zgłoszenia przy dołączeniu świadectwa przyjmuje Zarząd hotelu Georgera we Lwowie do 15 września 1895. 1091

Jedynie nieszkodliwe są tutaj
wyrobu S. W. Niemojowskiego od-
znaczone medalami, które wszędzie
nabyć można. 2

Cukry deserowe

znakomite odznaczone na wystawach krajowych i zagranicznych **złotymi medalami**, które już oddawna przez wybrednych smakoszy jako najlepsze uznane zostały, 1/2 kilo zł. 1 ct. 20 poleca codziennie świeże 919

Henryk Treter

właściciel parowej fabryki czekolady
ulica Kopernika 1. 3 obok apteki.

Koron **100.000** Koron
do wygrania już 14 bm.

Promesa

na los weg. Banku hipotetycznego
tylko za 2 zł. a. w. 1100
w kantorze wymiany

Kitz i Stoff

Lwów, ul. Karola Ludwika 11.

Wpisy uczni i uczennice w koncesyjonowanej szkole muzycznej

Klaudy Markiewiczowej

rozpoczynają się dnia 1 września 1895.

Nauka podzielona na trzy oddziały, kurs I. dla początkujących, II. wyższy i III. dla wydoskonalenia gry.

Egzamina miesięczne wobec muzyków i rodziców, co niedzieli bezpłatne wspólne granie na dwóch fortepianach i z innymi instrumentami. Nauka teorii, harmonii, kontrapunktu i kompozycji może być udzielana za osobną opłatą.

Bliższe warunki, statut i rozkład nauki można otrzymać bezpłatnie w szkole Lwów, ul. Teatrna 1. 8 drugie piętro (plac św. Ducha).

Tamże obficie zaopatrzony skład fortepianów i pianin, osobliście wybrane doskonałe instrumenty, pod nader przystępnymi warunkami.

Wypożyczalnia zupełnie nowych instrumentów.

Zmiana lokalu.

Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych

BENEDYKTA KOPERNICKIEGO

pod „Kopernikiem“

przeniesiony został do nowego lokalu przy
placu Halickim 1. 1.

Po cenach najtańszych w wielkim wyborze okulary, ewikiery, lornety, barometry, ciepłomierze. —
Reparacje najszybsze i najtaniej. Urządzenie dzwonków elektrycznych. Zamówienia z prowincji odwrotnie. Adres: Optyk Kopernicki. Lwów, plac Halicki 1 naprzeciw Banku hipotecznego.

Nowy handel delikatesów
wszelkich jadalnych i napoi ma
zaszczyt P. T. Publiczności polecić

Karol Bayer

Lwów, plac Maryacki 9. 1045

Aufgebot.

1115

Es wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass

1. der Handelsmann Wolf Michel Gottlieb, wohnhaft zu Mainz, Sohn des verstorbenen Handelsmannes Isaak Gottlieb, zuletzt zu Tarnopol wohnhaft, und dessen Ehefrau Bassie geborenen Meisles, zu Tarnopol wohnhaft;

2. und die Pepi Rathaus wohnhaft zu Mainz, Tochter des Kleidermachers Moses Markus Rathaus und dessen Ehefrau Chane geborenen Zelniker, zu Tarnopol wohnhaft;

die Ehe mit einander eingehen wollen. Die Bekanntmachung des Aufgebots hat in den Gemeinden Mainz und Tarnopol zu geschehen.

Mainz, am 31 August 1895

Der Standesbeamte

in Vertretung: Schmitt.

Fabryka sztucznych nawozów
JULIANA WANGA

Spółki komandytowej
we Lwowie.

jedyna, która w tym dziele na zeszlazocznej powszechnej Wystawie krajowej we Lwowie została odznaczoną najwyższą nagrodą, t. j. dyplomem honorowym ces król. Ministerstwa rolnictwa, poleca pod zasiewy jesienne po nader niższych cenach i jak najdogodniejszych warunkach spłaty superfosfatu i siarczan amonowy z gwarancją procentów zawartości i jakości składników. 906

Cenniki, sposób użycia i inne wyjaśnienia wysyłamy na żądanie odwrotnie.

Biuro zarządu przy ul. Akademickiej 1. 5 otwarte rano od 9—1, popołudniu od 3—6.

S. Kelsen w Wiedniu

przy zbliżającym się sezonie
budowlanym
poleca

klozety, rury klozetowe,
zlewy, zupełne urządzenia
kapielowe dla prywatnych
pomieszczeń, patentowane
hermetyczne zamknięcia
kanałowe, zamknięcia
wstrzymujące
fetory w pissoarach,
i wodociągach itd. 607

Zastępcy dla

Galicji

Bukowiny

HAMEL i FEIGL, Lwów, ul. Sykstuska 1. 6.

CENNIK

na rok 1895/6 firmy

HAMEL i FEIGL

Lwów, ul. Sykstuska 6

na przyrządy i aparata fotograficzne
już wyszedł.

1058